

MØTEINNKALLING

Kommunestyret

Møtested: Rådhuset - Kommunestyresalen

Møtedato: 26.01.2017 **Tid:** 18:00 - 22:00

Habilitet og interessekonflikter:

Et medlem skal i god tid før møtet ta opp spørsmål om egen habilitet med organets leder, leder kaller eventuelt inn varamedlem.

Eventuelt forfall meldes til tlf. 61 26 81 13.

Varamedlemmer møter etter nærmere avtale.

SAKSLISTE

Saksnr.	Arkivsaksnr. Tittel
1/17	17/80 VA - HAFJELL SØR - FINANSIERINGSMODELL
2/17	17/67 FELLES DIGITALISERINGSSTRATEGI FOR LILLEHAMMER, ØYER OG GAUSDAL 2017 - 2020
3/17	17/79 OPPRETTELSE AV SAKSUTVALG FRAMTIDIG FASTLEGESTRUKTUR - MANDAT OG RAMME FOR ARBEIDET
4/17	17/56 AKSJESELSKAP SOM EIERFORM - BRANNSTASJON
5/17	17/70 STATSBUDSJETTET 2017 - DET ØKONOMISKE OPPLEGGET FOR KOMMUNER OG FYLKESKOMMUNER
6/17	17/48 KLAGE PÅ AVSLAG PÅ KONSESJON VED ERVERV AV FAST EIENDOM - GBNR 59/2 SKARSKOGEN I ØYER KOMMUNE SØKER: FRANTS EIRIK KVAM
7/17	17/28 GBNR 120/4 - M.FL MIDTVOLD PÅ TRETEN - SØKNAD OM KONSESJON

- 8/17 17/85
KOMMUNEDELPLAN FOR SKILØYPER I ØYER KOMMUNE
- 9/17 17/65
FORLENGELSE AV LÅNEGARANTI - STAVSPLASSEN SA
- 10/17 17/69
OPPGJØR FOR INVESTERINGSANDEL - STAVSPLASSEN SA
- 11/17 17/87
**INNLANDET POLITIDISTRIKT - UTTALELSE TIL FORSLAG OM INNDELING
I GEOGRAFISKE DRIFTSSENHETER**
- 12/17 17/21
REFERATER - KOMMUNESTYRET 26.01.2017

Brit K. Lundgård
Ordfører

VA - HAFJELL SØR - FINANSIERINGSMODELL

Saksbehandler: Per Georg Svingen
 Arkivsaksnr.: 17/80

Arkiv: 033

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
1/17	Formannskapet	17.01.2017
1/17	Kommunestyret	26.01.2017

Vedlegg:

- Rådmannens forslag til økonomiplan for investeringer for VA 2017-2020
- Oversiktsplan(foreløpig 2017.01.09), VA-Hafjell Sør, forprosjekt

Andre saker ikke vedlagt:

- KST-sak 062/01 Forslag til utbyggingsavtale mellom utbygger/grunneiere og Øyer kommune for utbyggingsområder i Hafjell
- KST-sak 003/04 VA Hafjell Nord (prinsippgodkjenning av Alpin Infra avtalen)
- KST-sak 109/16 Økonomiplan 2017-2020 - årsbudsjett 2017

Sammendrag:

Rådmannen har utredet saken om forskuttering av midler for utbygging av VA-anlegg for boligområdet B12 og hytteområdene H1 b-d og H5-H8, i henhold til vedtak i KST-sak 109/16.

Rådmannen mener at kommunen ved å gå inn for en forskuttering av utbygging for alle områdene stimulerer til utbygging og ikke løper noen form for økonomisk risiko, da avtaler med alle aktuelle utbyggere vil sikre dette. Med hensyn på likebehandling viser rådmannen til at tidligere inngåtte avtaler er svært forskjellige. Siste sammenlignbare avtale ble inngått i 2004.

Rådmannen fremmer samme innstilling som i forslaget til investeringsplan for områdene B12, H1 b-d og H5-H8 som hun fremmet i KST-sak 109/16. Alternativ innstilling er utarbeidet i tilfelle kommunestyret ikke ønsker å fravike prinsippet som er benyttet i Alpin Infra avtalen, hvor utbygger finansierer hele utbyggingen fra starten.

Saksutredning:Saksopplysninger

Under budsjettbehandling for 2017, KST-sak 109/16 i møte den 24.11.2016, vedtok kommunestyret å utsette behandlingen om forskuttering av utbygging av hovedledningsnett for vann og avløp for områdene i områdeplan Øyer Sør (B2, H5 og H6). Kommunestyret ba om at rådmannen skulle utrede saken nærmere og fremme egen sak om dette. I prinsippet vil dette også gjelde områdene benevnt H1 b-d, H7 og H8 i gjeldende kommunedelplan for Øyer Sør. Omfanget har blitt feil i KST-sak 109/06. I tillegg skal B2 i KST-sak 109/16 være B12. I det etterfølgende benevnes hytteområdene derfor som H1 b-d og H5-H8 og boligområdet B12.

I utbyggingsprogrammet for områder i kommunedelplan Øyer sør, vedtatt 25.09.2008 og i rekkefølgebestemmelsene for områdeplanene nevnt over, er det stilt krav om at VA-hovedledningsnett skal være utbygd før annen utbygging kan finne sted. Som beskrevet i saksfremstilling for ovennevnte områdeplaner for B12 og H5-H6, finnes det flere alternativer for finansiering av vann- og avløpsnett:

1. Utbyggerne/grunneierne går sammen og etablerer anlegget i privat regi.
2. Øyer kommune etablerer anlegget med anleggsbidrag gjennom utbyggingsavtaler med utbyggere.
3. Kommunen bygger ut i egen regi og krever inn utlegg ved hjelp av plan- og bygningslovens refusjonsbestemmelser.

Det har i forbindelse med vurdering av prinsipp for tilknytning av H5-områdene til VA-nettet sør for alpinanlegget pågått en diskusjon med Alpin Infra AS, som mener Alpin Infra avtalen gir dem en rettighet til å knytte disse områdene til allerede opparbeidet VA-nett i Kringelåslia. Ved en slik tilknytning vil flere kunne dele på opparbeidelseskostnadene de har hatt. Alternativt vil det sannsynligvis bli stilt et krav om delvis erstatning for tidligere utlegg. Rådmannen har fått en juridisk vurdering av avtalen med hensyn på dette, som mener at en slik rettighet, eller grunnlag for erstatning ikke foreligger. Saken er imidlertid ikke endelig avklart og kommer en ikke til en minnelig ordning vil dette spørsmålet mest sannsynlig ende i rettsvesenet. Årsaken til at rådmannen holder på alternativet om å føre alt avløp ned på sydsiden av alpinanlegget, er kapasitetsmessige forhold for Mosåa avløpspumpestasjon og ledningsnett via Hunderfossen med to kryssinger av Lågen. Med pågående utbygging og de planer for området nord for alpinanlegget som nå er fremmet i arbeidet med ny kommunedelplan Øyer Sør, vil kapasiteten her bli for liten. En utvidelse vil være teknisk krevende og kreve store økonomiske ressurser. Finansieringsformen som diskuteres i denne saken vil være uavhengig av tolkningen av Alpin Infra avtalen. Dersom tolkningsspørsmålet i Alpin Infra avtalen blir en sak, vil denne komme opp igjen også som en sak til politisk behandling.

Vurdering

Som nevnt over er det flere mulige finansieringsformer for etablering av nødvendige VA-anlegg. Den formen som anbefales er en anleggsbidragsmodell som nevnt under punkt 2 i saksopplysningene. Denne modellen er klar med hensyn på mva-refusjon (kommunen har refusjonsrett for anlegg som blir etablert for avgiftspliktig virksomhet) i motsetning til alternativ 1 med privat utbygging, som for så vidt også kan gi refusjon av mva, men fordelt over 10 år ved en avtale om justeringsrett mellom utbygger og kommunen, etter at VA-anlegget overtas av kommunen. Kommunen får en årlig oppfølging av avtalen.

En kommunal utbygging med refusjon etter plan- og bygningslovens bestemmelser er en juridisk vanskelig sak som krever mye oppfølging. En slik modell vil kunne medføre en ulik

belastning på utbyggerne innenfor området da prinsipper for fordeling skal vedtas ved detaljregulering. Kommunen må da sikre tilfredsstillende dekning for de som ønsker å starte utbygging raskt, med den følge at de som starter utbygging til sist vil kunne bli «gratispassasjerer» i denne sammenhengen. Kommunen vil ved refusjonsprinsippet også forskuttere utbyggingen og være avhengig av at alle områder blir utbygd.

Rådmannen foreslo i behandlingen av økonomiplan for 2017-2020 alternativet med kommunal utbygging og kostnadsdekning med anleggsbidrag gjennom inngåtte utbyggingsavtaler med alle utbyggere. Slik rådmannen ser det er det i første rekke to forhold som bør vurderes dersom en skal gå inn for dette alternativet.

A. Likebehandling i forhold til lignende utbygging gjennomført tidligere.

B. Sikkerhet for at kommunen ikke taper penger på en slik gjennomføring.

A.Likebehandling i forhold til lignende utbygging gjennomført tidligere.

Ved utbygging av større hytteområder har hovedprinsippet i Øyer kommune vært at utbyggere har etablert/finansiert utbygging av nødvendig VA-anlegg. Hafjell Panorama-Selmer og Hafjelltoppen Medialandsby ble gjennomført og finansiert i egen regi. Nordsiden av alpinbakken og Kringelåslia ble utbygd av Øyer kommune, finansiert gjennom avtale med Alpin Infra AS.

Ved utbygging i bl.a Sandstultoppen, Lunnstaden og Ilsetra ble utvidelse av VA-kapasitet (to nye høydebassenger og VA ledningsnett) gjennomført av Øyer kommune med finansiering gjennom avtaler med de aktuelle utbyggerne (KST 062/02). Øyer kommune finansierte selv de arealene som ikke var detaljregulert. I dette tilfellet ble deltakerne gitt en refusjon tilsvarende inntil 70% av tilknytningsgebyrene etter hvert som disse ble innkrevd av Øyer kommune.

Utbygde boligområder har tidligere ligget slik til at det ikke har vært nødvendig med store investeringer utenfor planområdet når det gjelder VA.

Presset på å få starte hytteutbygging i det angitte området oppstod allerede i 2010/2011. Dette gjaldt spesielt et mindre utbyggingsområde med sju tomter (Solbergsetra) nedenfor Hafjell Panorama. Noe senere kom det også ønsker om utbygging av H2-området (13 tomter) i Hafjelltoppen. I og med at områdene var såvidt små i omfang, fant kommunen å kunne tillate utbygging her selv om VA-planene ikke var avklart i sin helhet. Det ble i utbyggingsavtaler fastlagt at utbyggerne skulle delta med kr. 80.000,- i anleggsbidrag per tomt til en kapasitetsøkning for feltet generelt. 1,6 mill kr er krevd inn som et anleggsbidrag for etablering av Bjørgejordet høydebasseng. Dette høydebassenget er første trinn for en kapasitetsøkning av vannforsyningen for både B12, H1 b-d og H5-H8 og er blitt etablert i 2016. Marginene med hensyn på kapasitet er imidlertid så små, spesielt på avløpssiden, at det ikke kan tillates ytterligere tilknytning før fremtidige planer for utbygging av VA-anlegg er avklart og VA-anlegg utbygd.

Finansieringsmodellen som rådmannen foreslo i forslag til økonomiplan 2017-2020 ble vurdert som et alternativ allerede i 2011 etter at ønsket utbygging på Solbergsetra og H2 kom opp. På det tidspunkt var det svært forskjellig interesse fra utbyggerne side om å starte utbygging. En utbygging av boligområdet B12 anså rådmannen den gang som svært ønskelig. Finansieringsmodellen ville slik rådmannen den gang så det, bidra til en snarligere utbygging i B12 så vel som i H1 b-d og H5-H8. En del av investeringene vil også være en felles investering for både utbyggere av boligområdene og hytteområdene.

Rådmannen ser at den foreslåtte finansieringsmodellen kan virke fordelaktig for hytteutbyggingen innenfor områdene H1 b-d og H5-H8 i forhold til andre tidligere hytteområder, som har måtte skaffe tilveie kapital for VA-utbygging før oppstart av utbygging kunne finne sted. Unntaket i så måte er utvidelsen av VA-anlegg for utbygging av Sandstultoppen, Lunnstaden og Ilsetra, hvor utbyggerne riktignok skaffet tilveie kapital for utbygging, men delvis fikk refundert dette etterhvert som utbygging pågikk i henhold til andel tilsvarende innkrevet tilknytningsgebyr.

For boligområdet B12 er imidlertid situasjonen en annen da dette boligområdet er det første som i så stor grad har måttet finansiere vann og avløpsanlegg utenfor eget planområde. Her stilles det langt større krav til etablering av VA-infrastruktur enn boligområder nede i dalføret har hatt.

Kommunen har som mål å stimulere til økt innbyggerantall og en økning i boligtomter er i så måte et viktig virkemiddel. Kommunens vedtak om å yte et bidrag på kr. 200.000,- til utarbeidelse av områdeplan underbygger dette. Når det gjelder tilrettelegging for hyttebygging er det nok i første rekke gjennom arealplanlegging kommunen bidrar. Tidene endrer forutsetninger og historien viser også at forskjellige finansieringsmodeller er valgt. Det presiseres at alle avtaler som er inngått er inngått på frivillig basis. Riktignok ligger krav i form av rekkefølgebestemmelser bak i forhold til å få tillatelse til å starte utbygging.

Et forhold som er viktig å påpeke i forbindelse med stimulering av utbygging av H1 b-d og H5-H8 områdene er delfinansiering av gang-/sykkelveger gjennom B12-området. Gang- og sykkelveger i B12-området ligger inne som et rekkefølgekrav for utbygging i boligområdet. I henhold til gjeldende utbyggingsprogram vil det ved detaljregulering av hytteområdene H1 b-d og H5-H8 være naturlig å stille krav om anleggsbidrag til etablering av gang- og sykkelveger langs FV361 og Hundersetervegen. 300 hyttetomter vil eksempelvis kunne bidra med 6,0 mill kr til dette.

Rådmannen mener at foreslått finansieringsmodell kan forsvares ut fra ønsket om å stimulere til boligbygging. Ønsker kommunestyret å vektlegge en likebehandling med hensyn på finansiering for utbygging i hytteområder, kan kommunestyret gjøre dette ved ikke å gå inn for en kommunal forskuttering for hytteområdene. Dersom dette medfører en utsettelse av hytteutbyggingen bør det vurderes om kommunen på en annen måte skal stimulere til boligutbygging i B12-området. En mulighet kan være å forskuttere

hytteområdenes andel av felles anlegg og å forskuttere boligområdets andel slik som tidligere foreslått. Ved evt. senere oppstart med hyttebygging vil kommunen kunne få forskutterte kostnader refundert. Kommunen vil med denne modellen pådra seg en risiko for påløpte kostnader for fremtidige hytteområder dersom disse ikke kommer til gjennomføring. Beløpet anslås til et sted mellom 5 og 7 mill kr.

B Sikkerhet for at kommunen ikke taper penger på en slik gjennomføring.

Rådmannen forutsetter i sitt forslag at alle aktuelle utbyggere må ha inngått en avtale om at anleggsbidrag skal innbetales f. eks pr. tomt, før utbygging på tomten kan starte, og at eksempelvis fullt anleggsbidrag for regulert område forfaller til utbetaling når halvparten av det samme området er utbygd. Alle utbyggere må stille garanti for det beløp som beregnes for den enkelte. Ved innbetaling beregnes renter i forhold til det tidspunkt kommunens kostnader påløp. Garantien må videre sikre at avtalt beløp uansett innbetales innen et gitt tidsrom uavhengig om utbygging finner sted, f. eks 10 år. Dette innebærer at kommunen ikke løper noen risiko for å tape forskutterte midler.

Rådmannens alternative forslag innebærer en risiko for at hytteområdenes andel av felles utbygd andel kan gå tapt, dersom det ikke kommer til utbygging av hytteområdene.

Konklusjon

Rådmannen velger med bakgrunn i momenter vurdert ovenfor å legge frem det samme forslaget om finansiering av VA-anlegg for B12, H1 b-d og H5-H8 området som i KST-sak 109/16 Økonomiplan 2017-2020 - årsbudsjett 2017.

Det legges frem et alternativt forslag som ivaretar en mer lik behandling av investeringene som påløper for utbyggere i hytteområdene. Dette innebærer at kommunen i større grad tilrettelegger for den planlagte boligutbyggingen i B12 med en andel av kostnadene for utbyggingen av VA-anlegg for å sikre at boligutbyggingen ikke blir hindret av redusert interesse for utbygging av hytteområdene H1 b-d og H5-H8.

Kostnadene det her tas stilling til er grove anslag. Det er igangsatt et forprosjekt for å vurdere løsninger med formål å komme frem til den mest fordelaktige løsningen både teknisk og økonomisk. Foreløpig anslås det en totalkostnad for hele anlegget på 34,5 mill kr, jfr forslag til økonomiplan i KST-sak 109/16. Kostnadene fordeles anslagsvis med 15 millioner for utbygging i B12-områdene og 19,5 millioner for utbygging i H5-H8 områdene de neste 4 årene. Herav 19 mill kr totalt i 2017 med omtrent samme fordelingsnøkkel som for totalbeløpet.

Alternativt forslag til innstilling:

1. Kommunestyret godkjenner at Øyer kommune forskutterer utbygging av hovedledningsnett for områdene i områdeplan B12. Det forutsettes at alle aktuelle utbyggere innenfor området inngår avtale, samt stiller garanti, før infrastrukturutbyggingen starter.

2. Øyer kommune forskutterer den kostnadsandel som evt. utbygging i områdene H1 b-d og H5-H8 kan medføre, dersom deres deltakelse utsettes og derved kan forsinke utbyggingen i boligområdet. Før utbygging i områdene H1 b-d og H5-H8 kan starte må Øyer kommune inngå avtale med utbyggerne i disse områdene for å sikre refusjon av påløpte kostnader.

3. Kommunestyret godkjenner opptak av ytterligere lån inntil kr 15 mill. til VA-investeringer. De samme fullmaktene til rådmannen som fremgår av pkt 3 i vedtaket om økonomiplanen 2017-2020 og årsbudsjettet 2017 gjelder for dette låneopptaket.

Rådmannens forslag til innstilling:

1. Kommunestyret godkjenner at Øyer kommune forskutterer utbygging av hovedledningsnett for områdene i Områdeplan Øyer Sør (B12, H1 b-d og H5-H8). Det forutsettes at alle aktuelle utbyggere inngår avtale, samt stiller garanti, før infrastrukturutbyggingen starter.

2. Kommunestyret godkjenner opptak av ytterligere lån inntil kr 19 mill. til VA-investeringer. De samme fullmaktene til rådmannen som fremgår av pkt 3 i vedtaket om økonomiplanen 2017-2020 og årsbudsjettet 2017 gjelder for dette låneopptaket.

Eli Eriksrud
Konstituert rådmann

Per Georg Svingen

Behandling/vedtak i Formannskapet den 17.01.2017 sak 1/17

Behandling:

Stein Plukkerud (SP) stilte spørsmål om sin habilitet. Stein Plukkerud fratrådte. Ordføreren fremmet forslag om at han erklæres inhabil i henhold til Forvaltningsloven § 6 2.ledd. Ordførers forslag ble enstemmig vedtatt med 6 representanter i formannskapet.

Enhetsleder veg, vann og avløp Per Georg Svingen holdt en orientering og svarte på spørsmål. Kart over Vannforsyningsområde Øyer ble delt ut i møtet.

Rådmannens forslag ble vedtatt med 5 mot 1 stemme.

Formannskapetets innstilling:

1. Kommunestyret godkjenner at Øyer kommune forskutterer utbygging av hovedledningsnett for områdene i Områdeplan Øyer Sør (B12, H1 b-d og H5-H8). Det forutsettes at alle aktuelle utbyggere inngår avtale, samt stiller garanti, før infrastrukturutbyggingen starter.

2. Kommunestyret godkjenner opptak av ytterligere lån inntil kr 19 mill. til VA-investeringer. De samme fullmaktene til rådmannen som fremgår av pkt 3 i vedtaket om økonomiplanen 2017-2020 og årsbudsjettet 2017 gjelder for dette låneopptaket.

Stein Plukkerud tiltrådte.

FELLES DIGITALISERINGSSTRATEGI FOR LILLEHAMMER, ØYER OG GAUSDAL 2017 - 2020

Saksbehandler: Annikken Reitan Borgestrand Arkiv:
 Arkivsaksnr.: 17/67

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
2/17	Formannskapet	17.01.2017
1/17	Rådet for mennesker med funksjonsnedsettelse	24.01.2017
1/17	Ungdomsrådet	24.01.2017
1/17	Eldrerådet	25.01.2017
1/17	Flerkulturelt råd	25.01.2017
2/17	Kommunestyret	26.01.2017

Vedlegg:

Regional rådmannsgruppes forslag til felles digitaliseringsstrategi for perioden 2017 – 2020 for kommunene Lillehammer, Øyer og Gausdal.

Sammendrag:

I denne saken foreslås at kommunestyret vedtar felles digitaliseringsstrategi 2017-2020 for kommunene Lillehammer, Øyer og Gausdal.

Saksutredning:

Regjeringens overordnede IKT-politikk fremgår av Stortingsmelding 27 (2015-2016): *Digital Agenda for Norge*. Regjeringen har høye ambisjoner om å fornye, forenkle og forbedre offentlig sektor, samtidig som innbyggere og næringsliv har forventninger om en enklere hverdag. Bruk av IKT og bevisst utnyttelse av digitaliseringens muligheter gjør at det er mulig å oppnå begge deler. I tillegg må de digitale tjenestene være en del av digitale arbeidsprosesser i virksomheten. Av stortingsmeldingen fremgår at offentlig sektor har mye å hente på ytterligere digitalisering av arbeidsprosesser og å drive virksomhetsutvikling gjennom digitalisering.

Følgende hovedprioriteringer i Digital Agenda for Norge vil være spesielt aktuelle for kommunene:

- **Brukeren i sentrum**
Ved å ta utgangspunkt i brukernes behov, kan det offentlige i større grad tilby tjenester som brukerne har nytte av. Målsettingen er å lage så gode og effektive digitale løsninger at de aller fleste velger å benytte seg av disse.
- **Styrket digital kompetanse og deltakelse**
Digital kompetanse, fra grunnopplæringen og gjennom alle faser i livet, skal styrkes for å sikre deltakelse og tillit til digitale løsninger. Digitale tjenester skal være lette å forstå og lette å bruke.
- **Effektiv digitalisering av offentlig sektor**

Offentlige digitaliseringsprosjekter skal planlegges og gjennomføres profesjonelt, og på en måte som reduserer kompleksitet og risiko, slik at gevinster realiseres. Stat, kommune og ulike sektorer bør benytte fellesløsninger for å dekke like behov. Fellesløsninger skal benyttes til å lage effektive og brukervennlige digitale tjenester for hele offentlig sektor.

- **Godt personvern og god informasjonssikkerhet**

Personvern og informasjonssikkerhet skal være en integrert del av utviklingen og bruken av IKT. Den enkelte innbygger skal i størst mulig grad ha råderett over egne personopplysninger. Informasjonssikkerhet og IKT-sikkerhet er en nødvendig forutsetning for tillit til digitale løsninger.

Gausdal, Lillehammer og Øyer kommuner har hatt et formalisert samarbeid innenfor IKT siden 2003, som del av 3-1-samarbeidet. Det regionale IKT-styret har blant annet ansvaret for utarbeidelse av strategier og handlingsplaner som innbefatter bruk av IKT, er det kommunale samarbeidets øverste prosjektorgan og skal sørge for effektive beslutningsprosesser knyttet til oppstart, gjennomføring og avslutning av IKT-prosjekter. I praksis er IKT per i dag et element i alle større kommunale prosjekter.

Kommunene kjøper IKT-tjenester av Ikomm AS. Dette innebærer også faglig og teknisk bistand i prosjekter.

Digitalisering er ikke noe nytt for kommunene og det har gjennom en årrekke vært gjennomført større og mindre digitaliseringsprosesser.

Planlagte prosesser for perioden 2017 – 2020 fremgår av regional handlingsplan for IKT. Det vises i denne sammenheng også til gjeldende økonomi og handlingsplan for Øyer kommune.

Fra 2017 vil det være følgende regionale satsninger:

- **Videreutvikling av innbyggertjenester**

Kommunens internettsider endres både når det gjelder layout og innhold, for å forenkle brukeropplevelsen, samt for å sikre at kommunens innbyggere og andre aktører kan finne informasjon de etterspør og forvalte sine interesser på egne premisser. Det utarbeides flere elektroniske søknadsskjemaer som blir tilgjengelige via kommunens nettsider, og den enkelte tjeneste gjennomgår og reviderer publisert informasjon for å sikre at denne er korrekt og tilstrekkelig. Det settes forsterket fokus på informasjonssikkerhet og personvern i hele organisasjonen for å sikre at personopplysninger forvaltes på en tilfredsstillende måte og for å sikre innbyggernes tillit til de digitale løsningene.

- **Etablering av ny telefonsentral og oppgradering til Office365**

Det er behov for en ny og oppdatert telefoniløsning. Ny telefonsentral må ses opp mot muligheter en oppgradering til Office365 vil gi, herunder Skype for Business.

- **Videreføring av arbeidet med å etablere fullelektronisk arkiv**

Arbeidet mot et fullelektronisk arkiv for hele organisasjonen videreføres. Målet er at alle enheter skal være fullelektroniske innen utgangen av 2018. Digital kommunikasjon skal bli førstevalg mellom kommunen, innbyggere og næringsliv,

mellom kommuner og mellom kommunen og andre aktører. Innbyggere som ikke ønsker dette, kan reservere seg i et sentralt register. Fullelektronisk arkiv og kommunikasjon vil medføre mer effektiv saksbehandling, legge til rette for bedre digitale innbyggertjenester og økt informasjonssikkerhet gjennom tilfredsstillende lagring av dokumenter og tilgangsstyring.

- **Systemanalyse**

Det igangsettes en gjennomgang av alle systemer som benyttes i enhetene for å sikre at systemene er hensiktsmessige og oppfyller tjenestenes behov. Det antas å ligge ubenyttet potensiale i enkelte systemer som kan realiseres. Videre vil det bli vurdert om antall systemer kan reduseres. Det er ønskelig å etablere en felles standardisert portefølje av fagsystemer for regionen, som også omfatter bruken av systemene og samarbeid om systemforvaltningen.

- **Effektivisering for kommunene og innbyggere/næringsliv**

Tiltakene som er nevnt i kulepunktene over skal medvirke til at kommunens samlede ressurser utnyttes effektivt og at det oppleves slik for innbyggere og næringsliv. Dersom disse gruppene bruker digitale løsninger til å finne informasjon de etterspør, få nødvendig veiledning og søke om tjenester, vil det frigjøre tid for ansatte i tjenestene til andre oppgaver, herunder saksbehandling. Raskere saksbehandling vil igjen være en fordel for innbyggere og næringsliv. Teknologiske løsninger muliggjør hel- og delautomatisering av arbeidsprosesser som kan bidra til ytterligere effektivisering i organisasjonen. Det samme vil nye løsninger for samhandling og kommunikasjon som ligger i Office365.

Vurdering:

Regjeringen har høye ambisjoner for kommunene knyttet til digitalisering. Dette innebærer bruk av teknologi for å fornye, forenkle og forbedre arbeidsprosesser for både innbyggere, næringsliv og kommunene. I dette ligger det også en betydelig forventning om effektivisering i offentlig sektor.

En felles digitaliseringsstrategi for kommunene Gausdal, Lillehammer og Øyer skal sikre at våre overordnede målsetninger ligger til grunn for utviklingen, samt at vår innsats på disse områdene har et tilstrekkelig fremtidsperspektiv og både enkeltvis og samlet trekker i den retningen vi ønsker. Digitaliseringsstrategien som legges frem for politisk behandling er i tråd med statlige føringer og overordnede målsetninger som fremgår av kommuneplanens samfunnsdel. Videre er den forankret i kommunenes planstrategi.

Kommunene i Lillehammer-regionen har sammenfallende utfordringer knyttet til kommuneøkonomi og demografiske utfordringer som følge av skjevheter i befolkningsutviklingen. Dette krever omstilling i kommunene, både på kort og lang sikt. Det vil bli flere som har behov for tjenester og færre til å utføre dem.

Forventningene innbyggere og næringsliv har til kommunene har endret seg i tråd med den generelle samfunnsutviklingen. Det etterspørres et vidt spekter av digitale løsninger, der innbyggeren selv kan forvalte sine interesser på egne premisser. Dette innebærer blant annet anledning til å tilegne seg informasjon om kommunens tjenester når man ønsker,

enkle kanaler for elektronisk kommunikasjon og tilgang til selvbetjeningsløsninger. Digitalt førstevalg er en føring fra statlig hold, og innebærer at innbyggere aktivt må reservere seg mot digital kommunikasjon med sin kommune.

For å lykkes med sine målsetninger innenfor dette området, er kommunene helt avhengige av at innbyggerne faktisk velger å benytte de digitale løsningene som utvikles. Dette vil blant annet avhenge av at løsningene baserer seg på reelle behov og ønsker fra innbyggere og næringsliv, at de er brukervennlige og at det er tillit til at personopplysninger forvaltes på en tilfredsstillende måte. Brukerperspektivet er således sentralt. De av våre innbyggere som ikke har tilstrekkelig digital kompetanse til å benytte seg av digitale løsninger, skal få god bistand og oppfølging fra kommunen.

Digitale tjenester vil også omfatte trygghets- og mestringsteknologi som skal bidra til at våre innbyggere mestrer egen hverdag, også i perioder med sykdom og funksjonsnedsettelse. Eksempler på dette er velferdsteknologiske løsninger som trygghetsalarm, ulike typer sensorer og kameraovervåkning.

Digitalisering kan også bidra til smartere byer og bygder. Et smart lokalsamfunn ivaretar både mennesker og bedrifter, det tilbyr tjenester av høy kvalitet på en effektiv måte og gir større avkastning på offentlige investeringer. En vesentlig forutsetning for å lykkes med digitalisering og da særlig i et brukerperspektiv, er at den digitale grunninfrastrukturen er av tilstrekkelig høy kvalitet. Konkret betyr dette at effektive digitale løsninger og digital deltakelse forutsetter tilfredsstillende tilgang til internett i hele regionen. Dette er ikke tilfelle per i dag. Implementering av digitaliseringsstrategien kan ikke vente til denne forutsetningen er oppfylt fullt ut. Med bosetningsmønsteret i regionen og dagens bredbåndsdekning, vil dette i tilfelle medføre at implementering av digitaliseringsstrategien vil bli kraftig forsinket.

For å forsere bredbånddekningen ut over det markedet selv løser på kort sikt, har næringsutviklingsenheten Lillehammer-regionen Vekst igangsatt en større prosess med å jobbe frem etablering av bredbånd i de områdene der det i dag ikke er tilfredsstillende tilgang. Målsettingen er at det i løpet av 2017 skal igangsettes konkrete grendevise prosjekter for utrulling av bredbånd. Dette vil skje i samarbeid med beboerne, næringslivet og bredbåndstilbyderne. Finansieringen vil bestå av egne midler fra disse aktørene, mulig offentlig medfinansiering, samt en betydelig innsats både fra bredbåndstilbyderne og grendene selv. Første halvår 2017 vil primært være dedikert til et omfattende kartleggingsarbeid. Bredbåndstilbydernes dekning og informasjon fra brukerne selv om dagens faktiske netthastigheter vil danne grunnlag for igangsettingen av de ulike bredbåndsprosjektene i andre halvår 2017, ut over de bredbåndsaktørene allerede har under planlegging/utrulling.

Med stadige behov for effektivisering, er det viktig at tjenestene vurderer muligheter for å oppnå dette ved hjelp av teknologi. Rådmannens oppfatning er at det ligger et potensiale for slik effektivisering i alle kommunens virksomheter. Noen av de teknologiske løsningene er utviklet og tilgjengelige. Andre bør kommunen vurdere å bidra til utviklingen av ved å utfordre leverandører til å levere tjenester som dekker kommunens behov. Digitalisering skal medvirke til at kommunens samlede ressurser utnyttes effektivt og oppleves slik av

innbyggere, næringsliv og kommunens medarbeidere. Det er i strategien derfor formulert en målsetning om at vi skal digitalisere alt som kan digitaliseres, så fremt det gir en reell merverdi. *Merverdi* vil omfatte et vidt spekter av gevinster for innbyggere, næringsliv og/eller kommunen, herunder økonomiske besparelser, økt kvalitet i tjenestene, raskere saksbehandling, enklere tilgang til informasjon, økt grad av innsyn i egne personopplysninger og mulighet for å gjenbruke data som allerede er samlet inn. Gevinster skal realiseres og synliggjøres.

I handlingsplanen til digitaliseringsstrategien vil det være en målsetning at investeringer som gjøres på dette området skal medføre reduserte driftskostnader på sikt, slik at disse i størst mulig grad blir selvfinansierende.

Den digitale utviklingen medfører et behov for forsterket fokus på informasjonssikkerhet og personvern. Ingen løsninger skal anskaffes eller etableres uten at vi vet at kravene til informasjonssikkerhet er oppfylt. Et nytt styringssystem for informasjonssikkerhet skal utarbeides og implementeres i hele organisasjonen i løpet av 2017.

Digitalisering er et omfattende arbeid. Det må dedikeres både økonomiske og menneskelige ressurser i kommunen til å utvikle gode og fremtidsrettede løsninger. I investeringsbudsjettet for perioden 2017 – 2020 er det lagt inn midler til planlagte digitaliseringstiltak. Videre er det budsjettet midler tilsvarende ca 80 % stilling som kan bistå i det generelle digitaliseringsarbeidet. Det vil i tillegg være behov for å innhente ytterligere og/eller annen kompetanse, enten fra andre deler av organisasjonen eller utenfra. Behovet for kompetanse vil avhenge av hvilke tiltak som skal gjennomføres i prosjektets ulike faser. Det er en forutsetning at det interne arbeidet i Øyer kommune organiseres på en slik måte at ressurspersoner i de ulike sektorene involveres.

For å lykkes, er det viktig at digitaliseringsstrategien forankres i organisasjonen og at tjenestene engasjeres i arbeidet med kvalitetsforbedring og effektivisering ved bruk av teknologi. I tillegg til samordning innad i det enkelte fagområde, vil det kreves samordning på tvers av fagområder internt i egen kommune og et forpliktende samarbeid mellom kommunene. Fagmiljøer på tvers av kommunegrensene vil også dra nytte av samhandling for å utvikle kompetanse og for å løse oppgaver i fellesskap

Digitaliseringsstrategien vil etter at endelig vedtak er fattet få nytt utseende og en layout som er egnet for digital publisering.

Rådmannens forslag til innstilling:

Kommunestyret vedtar felles digitaliseringsstrategi for perioden 2017-2020 for kommunene Lillehammer, Øyer og Gausdal.

Eli Eriksrud
Konstituert rådmann

Annikken Reitan Borgstrand

Behandling/vedtak i Formannskapet den 17.01.2017 sak 2/17

Behandling:

Ordføreren fremmet forslag om at administrasjon i det videre arbeid med digitaliseringen må sette brukerperspektivet i fokus. Brukerperspektivet gjelder alle de som skal benytte de digitale tjenestene.

Fokuset skal være på opplæringstilbud for innbyggerne, informasjon, opplæring og informasjon når nye løsninger skal tas i bruk, tilbud til de som ikke er på digitale flater, utvikling av sammenhengende tjenester på tvers av dagens organisering i fagområder og innsyn ved at innbyggerne skal kunne følge sin egen sak under behandlingen i kommunen.

Rådmannens forslag med ordførerens tilleggsforslag ble enstemmig vedtatt.

Formannskapetets innstilling:

Kommunestyret vedtar felles digitaliseringsstrategi for perioden 2017-2020 for kommunene Lillehammer, Øyer og Gausdal.

**OPPRETTELSE AV SAKSUTVALG
FRAMTIDIG FASTLEGESTRUKTUR - MANDAT OG RAMME FOR ARBEIDET**

Saksbehandler: Mike Görtz Arkiv: 033
Arkivsaksnr.: 17/79

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
3/17	Formannskapet	17.01.2017
3/17	Kommunestyret	26.01.2017

Vedlegg:

Ingen

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Ingen

Saksutredning:

Kommunen må til enhver tid søke å løse sine oppgaver på en økonomisk rasjonell og faglig tilfredsstillende måte.

Kommunestyret vedtok 27.09.2012 bl.a.

1. at det utredes mulighet for og konsekvenser av 2 private legehjemler i Øyer sogn, med avtalealternativer angående kommunens ansvar for lokaler og sekretær.
2. kartlegging av nåværende og fremtidig behov for kommunale legehjemler i kommunen med tanke på samhandlingsreformen.

Kommunestyret vedtok 25.08.2016 at vurderingen av private vs. kommunale fastleger fremlegges KST innen februar 2017. Videre jobbing med legevaktsaken i perioden september – november 2016 er årsaken til at sak om opprettelse av saksutvalg om framtidig fastlegestruktur ikke er framlagt før nå.

Utredning av framtidig fastlegestruktur er en prinsipiell sak og rådmannen rår kommunestyret til å opprette et saksutvalg.

Staten overfører mer ansvar som bl.a. innebærer økte krav til kompetansenivået i kommunene. I den forbindelse henvises det til St.meld 29, 2012-2013 Morgendagens Omsorg og St. meld 26, 2014-2015 Primærhelsetjenesten.

Konsekvenser av samhandlingsreformen har blitt tydeligere de siste 3 årene. Spesialisthelsetjenesten skriver ut pasienter tidligere enn før 2012, samtidig trekker de seg mer og mer tilbake. En av konsekvensene for primærhelsetjenesten er at allmennlegene har fått flere oppgaver og en mer sentral rolle. Fagfeltet samfunnsmedisin (lovpålagte tjenester) er i stor vekst.

Mandat til saksutvalget:

Med utgangspunkt i kommunens ansvar på fagområdet skal saksutvalget vurdere og innstille overfor kommunestyret:

- Antall legehjemler
- Kommunal eller privatpraktiserende driftsform
- Antall tjenestesteder
- Finansieringen av modellen inkl avtaleverket mellom kommunen og legene

Det er en del av saksutvalgets arbeid å skissere alternative løsninger.

Rådmannens forslag til innstilling:

1. Kommunestyret vedtar følgende mandat for saksutvalget:
Med utgangspunkt i kommunens ansvar på fagområdet skal saksutvalget vurdere og innstille overfor kommunestyret:
 - Antall legehjemler
 - Kommunal eller privatpraktiserende driftsform
 - Antall tjenestesteder
 - Finansieringen av modellen inkl avtaleverket mellom kommunen og legene.
2. Kommunestyret skal behandle innstillingen fra saksutvalget innen 01.10.17.
3. Kommunestyret oppnevner flg. 5 medlemmer:
 1.
 2.
 3.
 4.
 5.

..... oppnevnes som leder for utvalget.

Rådmannen oppnevner saksbehandler for utvalget.

Eli Eriksrud
Konstituert rådmann

Mike Görtz

Behandling/vedtak i Formannskapet den 17.01.2017 sak 3/17

Behandling:

Arne Finn Brekke (AP) fremmet følgende forslag:
«Saken utsettes til ny rådmann er på plass».

Marthe Lang-Ree (SP) fremmet følgende forslag for Øyer Senterparti:

«Framtidig fastlegestruktur utredes administrativt og legges fram for politisk behandling innen juni 2017».

Mari Botterud (H) ba om gruppemøte. Møtet hevet for gruppemøte.

Møtet satt.

Arne Finn Brekkes forslag falt med 4 mot 3 stemmer.

Ved alternativ avstemming mellom rådmannens forslag og Øyer Senterpartis forslag ble Øyer Senterpartis forslag enstemmig vedtatt.

Formannskapetets innstilling:

Framtidig fastlegestruktur utredes administrativt og legges fram for politisk behandling innen juni 2017.

AKSJESELSKAP SOM EIERFORM - BRANNSTASJON

Saksbehandler: Anne Hjelmsstadstuen Jorde Arkiv: 033
 Arkivsaksnr.: 17/56

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
4/17	Formannskapet	17.01.2017
4/17	Kommunestyret	26.01.2017

Vedlegg:

Notat om etablering av aksjeselskapsformen som et eiendomsselskap, utarbeidet av KS-advokatene, datert 16.11.2016.

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Kommunal eiendomsforvaltning, utgitt av Statens Bygningstekniske etat ved KoBE, veileder i etablering, drift og utvikling av kommunale eiendomsforetak.

Sammendrag:

Etter en samlet vurdering ser ikke rådmannen at aksjeselskap er en hensiktsmessig eierform for bygging, drift og vedlikehold av en brannstasjon. Et aksjeselskap vil egne seg best der det skal drives virksomhet med økonomisk formål.

Den nye brannstasjonen bygges, driftes og leies ut i regi av Øyer kommune, ved enhet for kommunale eiendommer. Investeringen lånefinansieres og rente- og avdragsutgifter dekkes gjennom økte husleieinntekter.

Rådmannen inngår leieavtale med Lillehammer Region Brannvesen i tråd med saksutredningen før byggearbeidene startes opp.

Saksutredning:

Kommunestyret gjorde i sak 109/16 Økonomiplan 2017-2020, punkt 21, vedtak om at rådmannen skal legge frem egen sak for å utrede nærmere hvorvidt aksjeselskap er en hensiktsmessig eierform for bygging, drift og utleie av brannstasjon.

Generelt sett er det flere ulike måter kommunen kan organisere sin eiendomsforvaltning på. Kommunestyret kan i stedet for å legge forvaltningsansvaret for formålsbyggene til rådmannen som en virksomhet/enhet slik vi kjenner i dag, velge å bruke en modell som et kommunalt foretak, et IKS, et aksjeselskap eller en stiftelse. Et eksempel på en stiftelse er Øyer Kommunale Boligstiftelse. Den organisasjonen vi har i dag gir størst integrering av eiendomsforvaltningen som en del av kommunen, kommunal styring av forvaltningen og sterkest politisk styring. I det andre ytterpunktet vil stiftelser gi en organisasjonsform med størst grad av selvstendige enheter, forretningsmessig drift og uavhengighet i forhold til organisasjonen Øyer kommune.

KoBE sin veileder sier at aksjeselskap er en eierform benyttet for enkelteiendommer der kommunen eier sammen med andre offentlige eller private interessenter. Ellers kjenne- tegnes aksjeselskapsformen ved eiernes begrensede økonomiske ansvar. Eierne er ikke ansvarlig for selskapets forpliktelser utover innskutt kapital.

KoBE siteres videre: Man må dog være oppmerksom på mva-reglementet og skatt som vil kunne slå inn når man går ut på det åpne marked med lokaler for utleie. Det kan derfor være hensiktsmessig å opprette aksjeselskap for utleievirksomhet av bygg med *ikke-kommunale leietakere*.

Rådmannen ba KS-advokatene om en uttalelse vedrørende opprettelse av et aksjeselskap for å bygge, drifte og leie ut brannstasjonen. Notatet er vedlagt. Rådmannen nevner følgende moment fra uttalelsen:

- Kommunen kan opprette et aksjeselskap som eiendomsselskap og være eneeier eller eier sammen med andre, enten kommuner eller personer.
- Eierskapet kan endres over tid, antall aksjer kan endres og antall eiere kan endres.
- Aksjeselskap er utviklet for virksomhet med økonomisk formål, men kan også benyttes for det motsatte.
- Aksjeselskap er godt egnet som selskapsform der eiendommer skal gi inntekter, ikke bare utgifter.
- Formålsbygg er ikke egnet lagt i et aksjeselskap da disse byggene ikke gir inntekter, men er avhengig av tilførsel av midler gjennom årlige budsjettvedtak.
- Drift av branntjenester er en kommunal oppgave som det bevilges midler til gjennom årlige budsjettvedtak i kommunene.
- Aksjekapitalen må være minst kr 30 000 eller som tinginnskudd (eksempelvis eiendommen)
- Eiernes ansvar er begrenset til aksjekapitalen, men i det aktuelle tilfellet vil også kommunen måtte stå som garantist for låneopptaket.
- Aksjeselskapet må til enhver tid ha forsvarlig egenkapital og likviditet ut fra risikoen ved omfang av virksomheten i selskapet.
- Aksjeselskapet er skattepliktig, i motsetning til kommunen.
- Kommunen kan ikke drive direkte politisk styring overfor styret i aksjeselskapet, samtidig som direkte politisk styring er mindre viktig overfor et rent eiendomsselskap.
- Det må etableres et styre og en generalforsamling, samt ansettes daglig leder av styret, med mindre myndigheten gjennom vedtektene er lagt til generalforsamlingen.
- Utleie av eiendommen gjennom et aksjeselskap vil være en fordel dersom det er mistanke om ulovlig kryss-subsidiering. Da synliggjøres kostnadene, og det vil også være en fordel for å unngå mistanke om ulovlig støtte.

Når det gjelder merverdiavgift og merverdiavgiftskompensasjon konkluderes det slik:

- Hvis kommunen gjennomfører investeringsprosjektet *uten* at nytt selskap blir etablert, vil investeringer, drift og vedlikehold være kompensasjonsberettiget, og Øyer kommune vil få fradrag for inngående merverdiavgift.
- Dersom det etableres et aksjeselskap som fører opp, drifter og leier ut eiendommen, vil ikke merverdiavgiftskompensasjonsloven komme til anvendelse for selskapet, da aksjeselskap som hovedregel ikke er kompensasjonsberettiget, og selskapet heller ikke produserer

de tjenester som fremgår av spesialbestemmelsen som omfatter aksjeselskaper. Kommunene som er leietakere vil imidlertid komme inn under kompensasjonsloven.

- Selskapet vil frivillig kunne registreres i merverdiavgiftsregisteret iht. merverdiavgiftsloven § 2-3, på bakgrunn av at leietaker driver kompensasjonsberettiget virksomhet (brannstasjon) i leieobjektet. Konsekvensen av dette er at selskapet likevel vil kunne kreve fradrag for inngående merverdiavgift i forbindelse med investering, drift og vedlikehold av eiendommen.
- Leieavtale må foreligge i forbindelse med søknad om frivillig registrering, og det er viktig at denne registreringen er på plass før byggearbeider igangsettes. Dette er nødvendig for å få fortløpende fradrag for inngående mva. Hvis leieavtale/frivillig registrering foreligger senere vil inngående mva måtte søkes refundert etter justeringsreglene (dvs. i løpet av de kommende 10 år). Et resultat av frivillig registrering er at utleier vil måtte fakturere husleie med mva, og leietakerne vil få kompensert mva iht. merverdiavgiftskompensasjonsloven.

Vurdering:

Slik rådmannen ser det, kan aksjeselskap som eierform for eiendomsforvaltning i enkelte tilfeller ganger være fordelaktig. Det vil fortrinnsvis være i forbindelse med virksomhet som har høy risiko eller som har økonomisk formål, gjerne forbundet med risiko. En annen fordel er at låneopptak til investeringen ikke blir synliggjort direkte i kommunens låneportefølje, men det er uansett kommunen som må garantere og hefte for låneopptaket, da aksjekapitalen alene ikke vil gi god nok sikkerhet for långiver.

I gjeldende tilfelle er det ikke noen risikobasert virksomhet som skal foregå i eiendommen. Det skal inngås avtale med Lillehammer Region Brannvesen (LRB) om en langsiktig leieavtale på minst 30 år. Brannstyret er innstilt på å skrive en avtale som dekker utgifter til drift og investering av brannstasjonen på lik linje med hva LBR gjør overfor Lillehammer kommune når det gjelder brannstasjonen i Lillehammer.

Drift av branntjenester er et kommunalt ansvar og det er kommunene som gjennom sine årsbudsjetter bevilger midler til funksjonen. Rådmannen har ikke kjennskap til at denne tjenesten i uoverskuelig fremtid skal overføres fra kommunene til andre aktører.

Det understrekes også fra KS-advokatene at kommunale formålsbygg ikke er egnet lagt i et aksjeselskap, da disse byggene ikke gir inntekter. Leieavtalen med LRB skal kun finansiere låneopptaket.

Rådmannen er også skeptisk ut fra at det å velge aksjeselskap som eierform for brannstasjonen vil generere utgifter til drift av selskapet som honorar til styre og generalforsamling, regnskap og revisjon. Daglig leder-funksjonen må det også tas stilling til, for eksempel ved å legge den til en enhetsleder i linjeorganisasjonen. Det kan være krevende å skjytte en slik rolle innenfor en tradisjonell kommunal organisasjon.

Hvis det etableres et aksjeselskap med formål å eie, drifte og leie ut ny brannstasjon, vil det påløpe dokumentavgift på 2,5 % av eiendommens salgsverdi hvis hjemmelen ved en senere anledning ønskes tilbakeført til Øyer kommune.

Etter en samlet vurdering kan ikke rådmannen se at aksjeselskap er hensiktsmessig eierform for bygging, drift og utleie av brannstasjonen. Et aksjeselskap gir i dette tilfellet ingen klare fordeler for bygging, drift og utleie framfor at rådmannen ivaretar oppgavene gjennom sin organisasjon. Det er ingen økonomisk risiko for Øyer kommune å bygge brannstasjonen da alle kostnader skal dekkes av LBR over et avtalt tidsrom på minst 30 år.

Rådmannen tilrår at det inngås leieavtale med Lillehammer Region Brannvesen i tråd med saksutredningen før byggearbeidet startes opp. Rådmannen gis fullmakt til å inngå leieavtalen.

Kommunestyret godkjenner låneopptak på kr 9 millioner for bygging av brannstasjon. Rente- og avdragsbelastningen finansieres over tid gjennom økte husleieinntekter fra Lillehammer Region Brannvesen. Det forventes at bygging kan skje i løpet av sommeren 2017 og at ny brannstasjon kan tas i bruk i siste kvartal 2017.

Rådmannens forslag til innstilling:

1. Den nye brannstasjonen bygges, driftes og leies ut i regi av Øyer kommune, ved kommunens enhet for kommunale eiendommer.
2. Rådmannen gis fullmakt til å inngå leieavtale med Lillehammer Region Brannvesen i tråd med saksutredningen før byggearbeidene startes opp.
3. Kommunestyret godkjenner låneopptak på kr 9 millioner for bygging av brannstasjonen. Rente- og avdragsbelastningen finansieres over tid gjennom økte husleieinntekter fra Lillehammer Region Brannvesen.
4. De samme fullmakter til rådmannen som framgår av pkt. 3 i vedtak om Økonomiplan 2017-2020 og Årsbudsjett 2017 gjelder for dette låneopptaket.
5. Det foretas følgende budsjettjusteringer for 2017:

Konto	Ansvar	Funksjon	Tekst	Utgiftsøk./ Inntektsred.	Utgiftsred./ Inntektsøk.
16300	5500	3391	Husleieinntekter Lillehammer Region Brannvesen		58 000
15001	9000	8701	Renteutgifter	20 000	
15100	9000	8702	Avdragsutgifter	38 000	
				58 000	58 000

Eli Eriksrud
Konstituert rådmann

Anne Hjelmstadstuen Jorde

Behandling/vedtak i Formannskapet den 17.01.2017 sak 4/17

Behandling:

Arne Finn Brekke (AP) fremmet følgende forslag:

«Øyer kommune oppretter et aksjeselskap til å bygge, drive og leie ut ny brannstasjon. Kommunen skal ha alle aksjene i selskapet».

Ved alternativ avstemming mellom rådmannens forslag og Arne Finn Brekkes forslag ble rådmannens forslag vedtatt med 5 mot 2 stemmer.

Formannskapetets innstilling:

1. Den nye brannstasjonen bygges, driftes og leies ut i regi av Øyer kommune, ved kommunens enhet for kommunale eiendommer.
2. Rådmannen gis fullmakt til å inngå leieavtale med Lillehammer Region Brannvesen i tråd med saksutredningen før byggearbeidene startes opp.
3. Kommunestyret godkjenner låneopptak på kr 9 millioner for bygging av brannstasjonen. Rente- og avdragsbelastningen finansieres over tid gjennom økte husleieinntekter fra Lillehammer Region Brannvesen.
4. De samme fullmakter til rådmannen som framgår av pkt. 3 i vedtak om Økonomiplan 2017-2020 og Årsbudsjett 2017 gjelder for dette låneopptaket.
5. Det foretas følgende budsjettjusteringer for 2017:

Konto	Ansvar	Funksjon	Tekst	Utgiftsøk./ Inntektsred.	Utgiftsred./ Inntektsøk.
16300	5500	3391	Husleieinntekter Lillehammer Region Brannvesen		58 000
15001	9000	8701	Renteutgifter	20 000	
15100	9000	8702	Avdragsutgifter	38 000	
				58 000	58 000

STATSBUDSJETTET 2017 - DET ØKONOMISKE OPPLAGGET FOR KOMMUNER OG FYLKESKOMMUNER

Saksbehandler: Anne Hjelmsstadstuen Jorde Arkiv:
 Arkivsaksnr.: 17/70

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
5/17	Formannskapet	17.01.2017
5/17	Kommunestyret	26.01.2017

Vedlegg:

Ingen

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

1. Rundskriv H-1/17 Statsbudsjettet 2017 – Det økonomiske opplegget for kommuner og fylkeskommuner, Det kongelige kommunal- og moderniseringsdepartement, 4.1.2017.
2. KS-sak 109/16 Økonomiplan 2017-2020 – Årsbudsjett 2017

Sammendrag:

Det foretas budsjettjusteringer som følge av endringer i rammetilskuddet til kommunene 2017 etter Stortingets budsjettvedtak.

Saksutredning:

Ved behandling av årsbudsjett for Øyer kommune 2017 forelå regjeringen Solbergs budsjettforslag for 2017, og kommunens årsbudsjett bygger på dette. Etter Stortingets behandling av det økonomiske opplegget for kommuner og fylkeskommuner for 2017 er det behov for å foreta budsjettjusteringer som følge av endringer i rammetilskuddet til kommunene.

Rammen for øremerkede tilskudd innenfor kommuneopplegget er i budsjettavtalen økt med nærmere 1,7 mrd kroner, mens rammeoverføringene reduseres med drøyt 200 millioner kroner. Inntektsrammen til kommunene er høyere enn regjeringens forslag, men samtidig reduseres handlingsrommet for kommuner og fylkeskommuner som følge av økt øremerking av midler.

Rammetilskuddet for Øyer kommune var i Grønt hefte 2017 kr 127 560 mill. I saldert budsjett er dette redusert med kr 369 000, til kr 127 191 mill. Dette skyldes følgende elementer:

- Reduksjon i innbyggertilskuddet på kr 137 000 som følge av at midler til tidlig innsats i grunnskolen øremerkes.
- Reduksjon i innbyggertilskuddet på kr 56 000 som følge av redusert etterspørsel etter barnehageplasser pga. økning i kontantstøtten.

- Økte skatteinntekter på kr 176 000 som følge av endringer i skatteopplegget. Tilsvarende reduksjon av innbyggertilskuddet.

Vurdering:

KS har laget en oppdatert prognosemodell for skatt og rammetilskudd 2017. For Øyers del viser modellen redusert inntektsutjevning i størrelsesorden kr 1,4 mill, som følge av økt skatteanslag. Siden 2013 har Øyer (med unntak av 2014) hatt en årlig økning i skatt og netto inntektsutjevning som har ligget mellom 4,1 % og 7,8 %. Prognosemodellen fra KS viser nå en økning på 1,6 % for 2017. Rådmannens vurdering er at det foreløpig ikke foretas nedjustering av skatt og inntektsutjevning, men at dette tas opp til vurdering i 1. kvartalsrapport.

Det foretas budsjettjusteringer i henhold til stortingets vedtak om rammetilskudd 2017. Dette reduserer rammen til sektor oppvekst med kr 193 000. Sektoren vil få økte øremerkede midler på kr 137 000, mens reduksjon på kr 56 000 løses innenfor sektoren. Det foretas en justering mellom skatt og rammetilskudd på kr 176 000.

Rådmannens forslag til innstilling:

Som følge av Stortingets behandling av Statsbudsjettet 2017 foretas følgende budsjettjusteringer:

Konto	Ansvar	Funksjon	Tekst	Utgiftsøk./ Inntektsred.	Utgiftsred./ Inntektsøk.
17001	3100	2021	Øremerking av satsing på tidlig innsats i grunnskolen		-137 000
14900	3100	2011	Redusert etterspørsel barnehage pga. økt kontantstøtte		-56 000
18700	9000	8001	Endringer i skatteopplegget		-176 000
18000	9000	8401	Redusert rammetilskudd	369 000	
				369 000	-369 000

Eli Eriksrud
Konstituert rådmann

Anne Hjelmstadstuen Jorde

Behandling/vedtak i Formannskapet den 17.01.2017 sak 5/17**Behandling:**

Rådmannens forslag ble enstemmig vedtatt.

Formannskapetets innstilling:

Som følge av Stortingets behandling av Statsbudsjettet 2017 foretas følgende budsjettjusteringer:

Konto	Ansvar	Funksjon	Tekst	Utgiftsøk./ Inntektsred.	Utgiftsred./ Inntektsøk.
17001	3100	2021	Øremerking av satsing på tidlig innsats i grunnskolen		-137 000
14900	3100	2011	Redusert etterspørsel barnehage pga. økt kontantstøtte		-56 000
18700	9000	8001	Endringer i skatteopplegget		-176 000
18000	9000	8401	Redusert rammetilskudd	369 000	
				369 000	-369 000

**KLAGE PÅ AVSLAG PÅ KONSESJON VED ERVERV AV FAST EIENDOM - GBNR 59/2
SKARSKOGEN I ØYER KOMMUNE
SØKER: FRANTS EIRIK KVAM**

Saksbehandler: Carl Olav Holen
Arkivsaksnr.: 17/48

Arkiv: 033

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
2/17	Planutvalget	17.01.2017
6/17	Kommunestyret	26.01.2017

Vedlegg:

Klage fra advokatfirmaet Thallaug ANS datert 16. november 2016 vedrørende Sak 16/1556
Særutskrift av sak 92/16 i Øyer kommunestyre

Andre saksdokumenter (ikke utsendt):

Konsesjonssøknad fra Frants Eirik Kvam på g/bnr 59/2 i Øyer kommune datert 22.06.2016
Salgsoppgave
Notat vedrørende pris på Skarsmoen skogteig 59.2, i Øyer kommune av konsesjonssøker
Notat vedr. verdi av skogeiendommen Skarsmoen av 01.06.2016, Norskog
Regneark verdiberegninger Skarsmoen og Kvam av 01.06.2016, Norskog
Brev fra Advokatfirmaet Thallaug ANS vedrørende konsesjonssøknaden på g/bnr/59/2 i Øyer
kommune, Frants Eirik Kvam datert 17. oktober 2016

SAMMENDRAG:

På vegne av Frants Eirik Kvam, klager Advokatfirmaet Thallaug ANS på at konsesjon er avslått for erverv av Skarskogen g/bnr 59/2 i Øyer kommune. Klagen fremmer mellom anna en påstand om at kommunen har brukt feil juridisk utgangspunkt, ikke utført de materielle vurderingene riktig og ikke fulgt likebehandlingsprinsippet. Rådmannen mener det ikke har kommet fram nye momenter i klagen og at klagen ikke bør tas til følge.

SAKSOPPLYSNINGER:

I søknad av 22.06.2016 søkte Frants Eirik Kvam konsesjon på Skarskogen g/bnr 59/2 i Øyer kommune, for å legge denne skogteigen til Kvam g/bnr 57/1. Skogteigen grenser inntil Kvam og ligger i Skarsmoen. Det tilhører eiendommen fallrettigheter i Lågen og festeavgifter på festetomter for lagerhus og skytebaner. Selger av eiendommen er Statskog SF. Den avtalte kjøpesum er
kr 2 900 000.-

Ved behandling av søknaden i Øyer kommunestyre den 27.10.2016 ble det fattet følgende vedtak:

I medhold av §§ 1 og 9 i konsesjonsloven av 28.11.03 avslår kommunestyret i Øyer søknaden om konsesjon fra Frants Eirik Kvam på Skarskogen, g/bnr 59/2. Den avtalte kjøpesum tilgodeser ikke en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling på landbrukseiendommer. Kommunestyret i Øyer har ingen merknader til andre momenter i konsesjonssaken. En sammenføring med g/bnr 57/1 ville gi gode drifts- og arronderingsmessige løsninger og ivaretar den helhetlige ressursforvaltningen og kulturlandskapet.

Dette er et enkeltvedtak som kan påklages, jfr forvaltningslovens kapittel VI. Klagefristen er 3 uker fra dette brevet mottas. En klage skal stiles til Fylkesmannen i Oppland, men sendes landbrukskontoret i Lillehammer-regionen.

På vegne av Frants Eirik Kvam påklages vedtaket av advokatfirmaet Thallaug ANS i brev av 16. november 2016. Advokatfirmaet anfører mellom anna at vedtaket er feil, både faktisk og rettslig. De fastholder tidligere innsendte merknader og forutsetter at de blir tatt inn i klagebehandlingen.

For fullstendig oversikt over klagen vises til vedlagte klagebrev datert 16. november 2016. Klagen kan oppsummeres slik:

- Det fremmes påstand om at kommunen har brukt feilaktig juridisk utgangspunkt for sin vurdering og ikke vurdert alle momentene som skal vurderes i henhold til konsesjonslovens §9 som består av de 5 punktene:
 1. *om den avtalte prisen tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling*
 2. *om erververs formål vil ivareta hensynet til bosetting i området*
 3. *om ervervet innebærer en driftsmessig god løsning*
 4. *om erververen ansees skikket til å drive eiendommen*
 5. *om ervervet ivaretar hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet.*
- Det fremmes påstand om at kommunen ikke har fulgt likebehandlingsprinsippet i behandling av denne saken. Det vises spesielt til sak 12/956 vedrørende konsesjon på Stalsberg skog g/bnr 89/3.
- Det fremmes påstand om at de materielle vurderingene er for lite eller feilaktig vurdert i forhold til rasjonaliseringsgevinster for eiendommene sett under ett, at potensiale for økte jaktinntekter ikke er verdsatt og at beregningene innsendt av søker bare er overfladisk gjennomgått.

Avslutningsvis i klagen bes det om at vedtak 16/1556 omgjøres.

Lovgrunlaget:

Etter konsesjonsloven § 2 kan ikke fast eiendom erverves uten tillatelse med mindre det er gjort unntak i lov eller forskrift. I denne saken er det nødvendig med konsesjon på ervervet og konsesjon skal vurderes ut fra konsesjonsloven §9 jf. §1.

Konsesjonsloven §9 gjelder særlige forhold ved landbrukseiendommer. Bestemmelsen lyder:

Ved avgjørelse av søknad om konsesjon for erverv av eiendom som skal nyttes til landbruksformål skal det legges særlig vekt på:

- 1. om den avtalte prisen tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling,*
- 2. om erververs formål vil ivareta hensynet til bosetting i området,*
- 3. om ervervet innebærer en driftsmessig god løsning,*
- 4. om erververen ansees skikket til å drive eiendommen,*
- 5. om ervervet ivaretar hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet.*

...

Konsesjonsloven § 1 sier: *Loven har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet, bl.a. for å tilgodese:*

- 1. framtidige generasjoners behov.*
- 2. landbruksnæringen.*
- 3. behovet for utbyggingsgrunn.*
- 4. hensynet til miljøet, allmenne naturverninteresser og friluftslivsinteresser.*
- 5. hensynet til bosettingen.*

Ordlyden i konsesjonsloven § 9 viser til en rekke skjønnsmessige temaer der den konkrete vurdering må tas på grunnlag av et faglig og politisk skjønn.

Det framgår av forarbeidene bl.a. at: *"Det er søker og hans formål med ervervet som danner utgangspunktet for vurderingen. Søkers formål er derfor av sentral betydning for avgjørelsen både i saker som gjelder erverv av landbrukseiendom og ved erverv av andre typer arealer. Formålet med ervervet må veies opp mot de samfunnsinteressene som gjør seg gjeldende. Avgjørelsen skjer etter en individuell og konkret vurdering. Etter loven har ingen krav på konsesjon, men konsesjon må gis med mindre det er saklig grunn til å avslå. Ordlyden i lovutkastet innebærer at det ved avveiningen mellom søkers interesser og samfunnsinteressene bare er adgang til å velge en løsning som er "mest" gagnlig for samfunnet. Mest innebærer ikke at en er tvunget til å velge den beste løsningen, men at en må velge mellom de faktiske mulighetene en har. Dette innebærer at samfunnshensynene er det sentrale ved vurderingen. Individuelle forhold er også relevante momenter, men da som korrigerende momenter. "*

Konsesjonssøker har ikke et rettskrav på konsesjon selv om ervervet ivaretar de hensyn som er nevnt i § 9. Det kan være at alternative løsninger bedre ivaretar de formål loven skal fremme og at en vurdering av hva som er "mest" gagnlig for samfunnet kan tilsi en alternativ løsning. For å avslå på dette grunnlaget er det imidlertid en forutsetning at den alternative løsningen framstår som en "faktisk mulighet".

VURDERING:**Klagefrist:**

Melding om vedtak ble sendt ut 31.10.2016. Klagen er datert 16. november 2016 og mottatt 21. november 2016. Klagen anses for å være innkommet innen klagefristens utløp jf. forvaltningsloven § 29.

Konsesjonsloven §9:

Særutskrift fra første gangs behandling følger vedlagt. Siden klager framfører at kommunen har anlagt et feilaktig juridisk utgangspunkt for sin vurdering og heller ikke vurdert alle momenter som skal vurderes i henhold til konsesjonsloven § 9, går disse gjennom punktvis.

Bosettingshensynet

Konsesjonssøker bor på Kvam, g/bnr 57/1, som har felles grense med omsøkt skogteig. Konsesjonssøker har sitt fysiske bosted ca. en km fra skogteigen. Rådmannen sin vurdering er at å innvilge konsesjon vil styrke næringsgrunnlaget på Kvam og være med å sikre grunnlaget for bosettingen i området. Siden det ikke er boplikt på g/bnr 59/2 og drift av skog kan gjøres med ulik innsats, finner ikke rådmannen grunnlag for å gå lengre i vurdering av bosettingshensynet. Rådmannen kan ikke se at det er kommet fram nye momenter i forhold til bosettingshensynet i klagen.

Driftsmessig løsning

Drift av g/bnr 59/2 som tilleggsareal til Kvam g/bnr 57/1 er av rådmannen vurdert til å være en driftsmessig god løsning. Siden Kvam ligger inntil Skarskogen med en felles grense på ca. 1 km, gir dette en rasjonell eiendomsstruktur og bedre arrondering enn om teigen skulle legges inntil landbrukseiendommer som ikke har felles grense med skogteigen. Samtidig er behovet for skogsveganlegg etc. i forhold til drift lite forandret. Rasjonaliseringsgevinsten kan derfor etter rådmannens vurdering ikke løftes fram som noe spesielt, ut over at det er en god arronderingsmessig løsning med kort avstand til driftssenter og bosted. I prisvurderingen er det foretatt en følsomhetsberegning av en høyere driftsnetto pr. kbm tømmer som følge av god driftsmessig løsning, uten at det kunne påvises utslag som var så vesentlige at det kunne endre konklusjonen om pris. Rådmannens vurdering er at det ikke har kommet fram nye momenter i forhold til den driftsmessige løsningen i klagen.

Skikkethet

Søker eier og driver eiendommen Kvam i dag og har eid landbrukseiendommen siden 2008. Søker har ikke spesifisert spesielle kvalifikasjoner, men ansees for å være godt kvalifisert for å drive eiendommen, slik det også er vurdert i første gangs behandling av konsesjonssøknaden. Rådmannen kan ikke se at det er kommet inn nye momenter i klagen vedrørende skikkethet.

Hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet

Skarskogen på 1164 dekar totalt, er et større sammenhengende skogareal enn de fleste skogteiger i Øyer kommune. Rådmannen vurderer det derfor som fullt mulig å ivareta både den helhetlige ressursforvaltningen og kulturlandskapet på en god måte, uavhengig av om skogteigen drives sammen med en landbrukseiendom med felles eiendomsgrense. Driften er i hovedsak lagt opp til å foregå ut fra Skarsmoen veglag, med unntak av de arealene som ligger direkte inntil Fv. 312. Gjennom dette kan kulturlandskap og ressursforvaltning ivaretas på en helhetlig måte.

Ved at kjøper har arealer som grenser inntil skogteigen, kan den helhetlige ressursforvaltning og ivaretagelse av kulturlandskapet gjøres som en helhet på tvers av og uavhengig av tidligere eiendomsgrense. Rådmannen vurderer dette som et godt moment for å ivareta helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskap, men det er ikke avgjørende, jfr. at det vesentligste av driften foregår ut fra Skarsmoen veglag. Rådmannen mener momentene ble vurdert ved første gangs behandling og at det ikke er kommet inn nye momenter i klagen.

Pris og materielle vurderinger

Det framføres i klagen at når konsesjonssøker ønsker å betale kr 2 900 000 for å erverve skogteigen, er det vanskelig å se at det foreligger hensyn som taler for en annen konklusjon. Det framføres også at flere materielle vurderinger enten er for lite eller feilaktig vurdert av kommunen.

Klagen legger vekt på at: "*Skogeiendommen ligger svært gunstig til for å kunne tillegges søkers eksisterende eiendom som tillegsskog. Herunder oppnås blant annet både rasjonaliseringsgevinster og muliggjøring av større hogstuttak eiendommene sett under ett.*"

Rådmannen er kjent med beliggenheten til g/bnr 59/2 i forhold til Kvam g/bnr 57/1. Det er tatt hensyn til dette i saksbehandlingen, bl.a. ved en vurdering av en merverdi pr kbm som følge av rasjonaliseringseffekter. Kommunen er også kjent med at konsesjonssøker er eier av Kvam, men siden klagen påberoper at dette ikke er tilstrekkelig belyst ved første behandling, gjengis arealressursene på g/bnr 57/1 m.fl. fra jordregisteret:

G/bnr	Fulldyrka	Innmarksbeite	Høy bon	Middels bon	Lav bon	Upord. Skog	Annen mark	Bebygd, vann	Sum
57/1	180,1	47,9	755,9	493,9	127,6	26,4	46,9	22,1	1700,8
155/1/459	17,7	22,6	0	0	0	0	3,2		43,5
155/1/792						0,1			0,1
Sum dekar	197,8	70,5	755,9	493,9	127,6	26,5	50,1	22,1	1744,4

Som det framgår av oversikten inngår seter på Akksjøsetra, feste 459 i Øyer statsalmenning i driftsgrunnlaget. Feste 792 er en festetomt på Steinåsen i Øyer statsallmenning.

Muligheten for rasjonaliseringseffekter på egen eiendom er drøftet ved første gangs behandling etter Rundskriv M-7/2002. og gjentas ikke her. Beregningen ga en noe høyere kapitalverdi ved å beregne de to skogeiendommene samla, enn om de ble kapitalisert hver for seg, men ikke av en slik størrelse at den var avgjørende i forhold til å kunne godkjenne avtalt pris. Dette er en reell beregning og ikke en teoretisk vurdering av andre muligheter, som det påstås i klagen. I klagen er det også framført at det er mulig å ta ut et større hogstuttak eiendommene sett under ett. Skogproduksjonen på eiendommene er den samme uavhengig om de eies hver for seg eller samlet, så samlet eierskap gir ikke muligheter for et større hogstuttak, men hogsten kan gjennomføres samlet og mer rasjonelt, eller forskyves noe i tid. Rundskriv M-3/2002 sier at det ved verdiberegning av skog skal tas utgangspunkt i påregnelig fremtidig årlig salgbart hogstkvantum, basert på et "utholdende skogbruk". Samme rundskriv sier at prissettingen på tømmer skal hvile på realistiske forutsetninger og at det for driftsutgiftene er naturlig å ta utgangspunkt i tariffsatser, eventuelt med lokal tilpasning ut fra erfaringstall. Det er disse forholdene som er vektlagt og vurdert ved behandling av konsesjonssaken.

I klagen opplyses det om at: *"Kombinasjonen av dyrket mark, skog, aktivt husdyrbruk gjør dette til en heltids arbeidsplass for søker. Siden 90-tallet har dog det produktive skogarealet til søker blitt redusert som følge av ulike typer båndlegging. Derfor er det viktig med erverv av tilleggs-skogen."*

Rådmannen er kjent med at det er båndlagt skogarealer tilhørende Kvam. Ca. 40 dekar ble båndlagt ved opprettelsen av Bårdsengbekken naturreservat i 1993, erstattet med en økonomisk kompensasjon. I nyere tid er det gitt tillatelser til nydyrking som har redusert skogarealet med 25 daa. Videre er det påstartet dyrking av 7 daa og godkjent søknad om dyrking av 23 daa, i sum 55 daa som går fra skogsmark til dyrkamark. I tillegg er det godkjent fradelt 36,5 daa til tomt for driftsbygningen som nå eies av Ro Eie AS. Samla reduksjon av disponibelt skogareal på Kvam de senere år er derfor om lag 91,5 daa. Rådmannen er enig med søker i at eventuelt kjøp av tilleggsareal vil styrke landbruksressursene på eiendommen.

Klagen framføres som om aktivt husdyrbruk er en vesentlig del av driften på Kvam. Rådmannen er gjennom søknad om produksjonstilskudd kjent med at husdyrholdet ikke er direkte knyttet til Kvam, men foregår i aksjeselskapet Ro Drift AS, der Frants Eirik Kvam er daglig leder og styreleder. Driften foregår i bygningene til Ro Eie AS som eier den fradelte fjøstomta fra Kvam. Hoveddelen av husdyrdriften er derfor ikke direkte knyttet til Kvam gard, men til Ro Drift AS og er slik sett fristilt fra Kvam som eiendom. Rådmannen er enig i at økte arealressurser gir sikrere grunnlag for arbeidsplasser i landbruket. Øyer kommune ønsker å ha flest mulig arbeidsplasser i landbruket og ser det som et viktig moment i konsesjonssaken. Det er og vektlagt under vurdering av bosettingshensynet.

Det framføres i klagen at det var seks budgivere på skogeiendommen, alle med bud over rådmannens konsesjonspris og søker hadde ikke det høyeste budet. Rådmannen forholder seg til søknaden om konsesjon og vurderer denne i forhold til konsesjonslovens bestemmelser. Med mindre rådmannen skulle vurdere andre alternativer for å få en bedre driftsmessig løsning, er forholdet til naboer eller andre interessenter ikke vesentlig for konsesjonsvurderingen.

Det framføres i klagen at man ved å bli en større grunneier i større grad har mulighet til å påvirke forvaltningen av jaktrettighetene i området og at det gjennom dette ligger et potensiale for større inntekter enn hva administrasjonen synes å legge til grunn. Rådmannen er enig i at en andelseier har større mulighet til å påvirke hvordan andelslaget forvalter sine ressurser desto flere andeler en har. Siden arealgrunnlaget ikke vil være stort nok som grunnlag for eget jaktvald, har rådmannen vurdert det som riktig å legge resultatene fra Nordbygda Utmarkslag til grunn for verdivurderingen av jaktutbytte. Selv om en legger sammen andelene fra Skarskogen, som utgjør 56 av 907 andeler med andelene fra Kvam, vil de fortsatt utgjøre under 14 % av hele Nordbygda Utmarkslag og konsesjonssøker må forholde seg til fellesskapets disposisjoner.

Jaktutbyttet er oppgitt for perioden 2010 – 2012. Det tilsvarer nesten kr 3.- pr dekar utmarksareal, som er en normal avkasting av jaktutbytte for utmarksarealer i regionen. Det er også rettighetshavere som arbeider med å redusere storviltstammen på Øyer østside, på grunn av beiteskader på skog. En redusert storviltstamme vil eventuelt gi reduserte jaktkvoter. På den annen side er det også flere måter å påvirke positivt utbytte av jakt på i et utmarkslag. Da det påståtte potensialet for økte inntekter ikke er konkretisert eller sannsynliggjort i konkrete vurderinger, mener rådmannen at påstanden ikke kan tas til inntekt for en høyere konsesjonspris og at salgsoppgavens opplysninger må legges til grunn.

Det er ikke klaget på beregningene av netto tømmerverdi, men klagen framfører at det bare er gjort en overflattisk gjennomgang av de enkelte punkter av beregningen som er framlagt av søker. Bak kommunens vurdering av alle momenter ligger det faglige vurderinger og gjennomganger. Det inkluderer konsesjonssøker sine beregninger og opplysninger som er kommet i tillegg til opplysningene i salgsoppgaven.

Likebehandling:

Klager framhever at kommunen i sitt vedtak i Frants Eirik Kvam sin konsesjonssak ikke har fulgt likebehandlingsprinsippet. Det vises til sak 12/956 konsesjon på Stalsberg skog i Øyer kommune. Rådmannen legger konsesjonslovens bestemmelser til grunn for behandling av alle konsesjonssaker. Faktagrunnlaget vil variere i søknadene. Ulikheter i faktagrunnlaget, samt eventuelle vedtatte fornyelser av lov, forskrift eller rundskriv knyttet til lov vil gi forskjellig grunnlag for vedtak. Kommunen er opptatt av å følge likebehandlingsprinsippet i forhold til det til en hver tid gjeldende lovverk i sin saksbehandling.

Dette innebærer også at denne saken behandles etter gjeldende lovverk, ikke etter forslag til endring som er på høring. Klager framfører at kommunen bør se hen til forslaget om at prisvurderingen på rene skogeiendommer skal oppheves i høringsforslag til endring av konsesjonsloven. Kommunen måtte i så fall forskuttere en fremtidig stortingsbehandling, noe som vil stride mot alminnelig rettspraksis.

Det kan i denne sammenheng nevnes at kommunestyret i sak 86/16 behandlet høring til forslag om endringer i jord-, konsesjons- og odelsloven. Forslaget om å oppheve priskontrollen på rene skogeiendommer ble ikke støttet.

Samlet vurdering:

For den samlede vurdering om konsesjon skal gis, viser klagen til Ot.prp. nr 44 (2008-2009) side 132.

Det framheves at søkers formål skal være sentralt i kommunens vurdering, og det er nok klart at kommunen i det foreliggende tilfelle har vektlagt formålet i særs liten grad.

Rådmannen gjør oppmerksom på at det er flere momenter som skal vektlegges og viser mellom anna til Ot.prp. nr 79 (2002 – 2003) s 84. Der går det fram at det skal foretas en vurdering av om den aktuelle prisen er i samsvar med en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling. Dersom den avtalte kjøpesum ikke er i samsvar med en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling, kan konsesjon avslås.

Klager nevner heller ikke den resterende del av forarbeidene til konsesjonsloven som sier at samfunnshensynene er det sentrale ved vurderingen: "*Ordlyden i lovutkastet innebærer at det ved avveiningen mellom søkers interesser og samfunnsinteressene bare er adgang til å velge en løsning som er "mest" gagnlig for samfunnet. Mest innebærer ikke at en er tvunget til å velge den beste løsningen, men at en må velge mellom de faktiske mulighetene en har. Dette innebærer at samfunnshensynene er det sentrale ved vurderingen. Individuelle forhold er også relevante momenter, men da som korrigerende momenter.*"

Rådmannen har gjort en konkret vurdering av alle 5 punktene i §9 i konsesjonsloven. Alle vurderingene knyttet til punktene 2 – 5 tilsier at det bør gis konsesjon på ervervet av g/bnr 59/2 til Frans Eirik Kvam. Konsesjon vil ivareta hensynet til bosetting, gi en god driftsmessig løsning, eier anses skikket til å drive eiendommen og det vil i vareta en helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet på en god måte.

Avtalt pris er imidlertid betydelig over det som kommunen har beregnet til å være en samfunnsmessig riktig pris på eiendommen. Avtalt kjøpesum er kr 2 900 000.- mens kommunen har beregnet konsesjonsprisen til ca. 2,2, mill. kr etter at flere positive faktorer er lagt til verdivurderingen. Et tillegg for rasjonaliseringseffekt i egen skog kan øke denne

verdien noe, men er begrensa, da deler av rasjonaliseringsnyttene allerede er lagt inn med stordriftsfordeler etc.

Iht. rundskriv M-3/2002, kapittel 9. Avsluttende bemerkninger, heter det som følger: "*For å kunne frarå eller nekte konsesjon, er det ikke noe krav om at avtalt kjøpesum skal være urimelig eller vesentlig høyere enn det en kommer fram til i den sluttlige helhetsvurdering med grunnlag i bl.a. verdiberegninger og erfaringstall. Noe skjønnsmessig prosentvis tillegg ut over den sluttlige vurderingen er det følgelig ikke rom for. Dersom en på denne måten kommer fram til at prisen er for høy, kan avtalt kjøpesum ikke aksepteres.*"

Rådmannen har vurdert alle punktene i § 9 i konsesjonsloven. Det er en betydelig avstand mellom beregna konsesjonsverdi og avtalt kjøpesum. Avstanden er så stor den vil være med å påvirke prisutviklingen på landbrukseiendommer, dersom kommunen godkjenner konsesjon. Selv om de andre hensynene taler for konsesjon, mener rådmannen at avtalt pris ikke er i samsvar med en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling og at konsesjon derfor bør avslås.

Konklusjon:

Samlet kan ikke rådmannen se at det er kommet fram nye momenter i klagen. Konsesjonssøknaden med materielt innhold er behandlet og vurdert i forhold til konsesjonslovens bestemmelser hver for seg og samlet i en helhet. Rådmannen mener at vedtaket som ble fattet i kommunestyret den 27.10.2016 bør opprettholdes.

Rådmannens forslag til innstilling:

Øyer kommunestyre tar ikke klagen på avslag på søknad om konsesjon på Skarskogen g/bnr 59/2 til følge og opprettholder sitt vedtak fra kommunestyret den 27.10.2016.

I medhold av §§ 1 og 9 i konsesjonsloven av 28.11.03 avslår kommunestyret i Øyer søknaden om konsesjon fra Frants Eirik Kvam på Skarskogen g/bnr 59/2. Den avtalte kjøpesum tilgodeser ikke en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling på landbrukseiendommer og samfunnsinteressene ivaretas best ved at søknaden avslås.

Kommunestyret har ingen merknader til andre momenter i konsesjonssaken. En sammenføring med g/bnr 57/1 ville gi gode drifts- og arronderingsmessige løsninger og ivareta den helhetlige ressursforvaltningen og kulturlandskapet.

Klagen oversendes Fylkesmannen i Oppland til endelig behandling.

Eli Eriksrud
Konstituert rådmann

Carl Olav Holen

Behandling/vedtak i Planutvalget den 17.01.2017 sak 2/17

Behandling:

Anne Aronsveen (H) fremmet følgende forslag:

«Øyer kommune gir klager medhold».

Ved alternativ avstemming mellom rådmannens forslag og Anne Aronsveens forslag ble rådmannens forslag vedtatt med 4 mot 3 stemmer.

Planutvalgets innstilling:

Øyer kommunestyre tar ikke klagen på avslag på søknad om konsesjon på Skarskogen g/bnr 59/2 til følge og opprettholder sitt vedtak fra kommunestyret den 27.10.2016.

I medhold av §§ 1 og 9 i konsesjonsloven av 28.11.03 avslår kommunestyret i Øyer søknaden om konsesjon fra Frants Eirik Kvam på Skarskogen g/bnr 59/2. Den avtalte kjøpesum tilgodeser ikke en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling på landbrukseiendommer og samfunnsinteressene ivaretas best ved at søknaden avslås.

Kommunestyret har ingen merknader til andre momenter i konsesjonssaken. En sammenføring med g/bnr 57/1 ville gi gode drifts- og arronderingsmessige løsninger og ivareta den helhetlige ressursforvaltningen og kulturlandskapet.

Klagen oversendes Fylkesmannen i Oppland til endelig behandling.

GBNR 120/4 - M.FL MIDTVOLD PÅ TRETEN - SØKNAD OM KONSESJON

Saksbehandler: Geir Halvor Vedum
 Arkivsaksnr.: 17/28

Arkiv: 033

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
6/17	Planutvalget	17.01.2017
7/17	Kommunestyret	26.01.2017

Vedlegg:

Ingen

Andre saksdokumenter (ikke utsendt):

Konsesjonssøknad fra Erland Moe datert 29.11.2016
 Kjøpekontrakt mellom partene
 Fullmaktserklæring

SAMMENDRAG:

Erland Moe fra Tretten søker konsesjon på bruket Midtvold på Nord-Tretten. Han ønsker å bo på bruket, men leie bort jorda slik som det har vært før. Han har ikke erfaring fra gardsdrift. Kjøpesummen er under innslagspunktet for priskontroll. Rådmannen mener søknaden ivaretar hensynene i konsesjonsloven §9 og at søknaden bør innvilges. Det bør settes vilkår om fem års boplikt.

SAKSOPPLYSNINGER:

Erland Moe (f. 1988) fra Tretten søker konsesjon på landbrukseiendommen Midtvold g/bnr 120/4 m.fl. med adresse Turrmoen 136-138 på Tretten. Selgere er arvingene etter Karen Strangstadstuen;

Knut Strangstadstuen f. 1953, 1/4
 Solveig Strangstadstuen f. 1955, 1/4
 Gunvor Strangstadstuen f. 1956, 1/4
 Roald Strangstadstuen f. 1996, 1/8
 Ivar Strangstadstuen f. 1998, 1/8

Iht. konsesjonssøknaden er erververs intensjoner å tilflytte eiendommen og la jorda fortsatt gå i utleie. Konsesjonssøker oppgir at han ikke har noen erfaring eller teoretisk bakgrunn fra landbruk.

Den avtalte kjøpesummen er kr 2.500.000,-.

Fakta om eiendommen:

Matrikelnummer	Antall teiger	Fulldyrka jord	Overfla... jord	Innmar... beite	Skog... høy bonite	Skog... høy bonite	Skog... middels b	Skog... lav bonitet	Uprod... skog	Myr	Jorddekt fastmark	Skrinn fastmark	Bebyg... vann, bre	Ikke klassifisert	Sum grunneiendom	
0521-120/4: Jordregister (dekar)																
0521-120/4	4	6.2	0	3.8	0	7.4	8.4	0	0	0	0	0	0	14.6	0	40.3
0521-155/1/217	1	31.8	0	0	0	0	0	0	2.5	0	0.7	0	0	0	0	35
0521-155/1/706	1	0	0	0	0	0	0	0	33	0	0	0	0	0	0	33
SUM:	6	38	0	3.8	0	7.4	8.4	0	35.5	0	0.7	0	0	14.6	0	108.3
0521-119/14: Eiendom lagt til (dekar)																
0521-119/14	1	0.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.5
SUM:	1	0.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.5
SUM																
Jordregister og...	7	38.5	0	3.8	0	7.4	8.4	0	35.5	0	0.7	0	14.6	0	108.8	
SUM:	7	38.5	0	3.8	0	7.4	8.4	0	35.5	0	0.7	0	14.6	0	108.8	

Eiendommen er et lite småbruk mellom Europaveg 6 og Turrmoen. Den har stått ubebodd i flere år. Det var melkeproduksjon på eiendommen til i 1991. Jorda er bortleid til en gardbruker i nærheten som driver med sau.

Dyrkamarka fordeler seg på to mindre jordlapper ved gardstunet på til sammen 6 daa. Resten ligger på setra på Digeråsen i Øyer statsalmenning. Den produktive skogen ligger i tilknytning til gardstunet. Eiendommen har strandrett i Lågen.

Iht. søknaden er det både våningshus og kårbolig på eiendommen, fjøs, garasje og stabbur, På setra er det eldhus og uthus. Bygningsmassen oppgis å være i middels og dårlig forfatning. Det viktigste er imidlertid at våningshuset er av middels forfatning og dermed å anta som beboelig.

Lovgrunnlaget:

Konsesjonsloven § 1 sier: *Loven har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet for blant annet å tilgodese:*

1. Framtidige generasjoners behov
2. Landbruksnæringen
3. Behovet for utbyggingsgrunn
4. Hensynet til miljøet, allmenne naturverninteresser og friluftinteresser
5. Hensynet til bosettingen

§ 2 sier at *med de unntak som følger av loven, kan fast eiendom ikke erverves uten tillatelse fra Kongen (konsesjon). Kongens myndighet kan overføres til kommunen.* Det er gitt unntaksbestemmelser for når det ikke trengs konsesjon i §§4 og 5. Dette ervervet faller ikke inn under disse unntaksbestemmelsene.

Forhold som er av betydning for om konsesjon skal gis, er regulert i konsesjonsloven § 9:

Ved avgjørelsen av søknad om konsesjon for erverv av eiendom som skal nyttes til landbruksformål skal det til fordel for søker legges særlig vekt på

- 1. om den avtalte prisen tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling*
- 2. om erververs formål vil ivareta hensynet til bosettingen i området*
- 3. om ervervet innebærer en driftsmessig god løsning*
- 4. om erververen anses skikket til å drive eiendommen*
- 5. om ervervet ivaretar hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet.*

VURDERING:

Ved konsesjonsvurderingen skal det tas utgangspunkt i søkers formål med ervervet. Dette formålet skal vurderes i forhold til hvilke relevante samfunnsinteresser som gjør seg gjeldende i saken, jf. konsesjonslovens formål. Hvorvidt en konsesjonssøknad skal innvilges eller ikke beror på en konkret og individuell vurdering. Ingen har krav på konsesjon, men konsesjon skal gis med mindre det er saklig grunn til å avslå. Det er forøvrig driveplikt på jordbruksarealene.

Prisvurdering:

I følge rundskriv M-2/2016 skal det ikke være priskontroll ved overtagelse av en eiendom med brukbart bolighus, dersom overdragelsessummen er under kr 3.500 000. Omsøkt eiendom er bebygd og selv om bolighuset har stått ubebodd noen år må det antas å være beboelig. Kjøpesummen er under kr. 3.500 000,- og det skal derfor ikke gjennomføres verddivurdering i konsesjonsbehandlingen.

Bosettingshensynet:

Iht. § 9, andre ledd i konsesjonsloven skal det legges særlig vekt på bosettingshensynet i konsesjonsbehandlingen. I følge § 11 annet ledd skal kommunen ut fra hensynet til bosetting, helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet, ta stilling til det er påkrevd å stille vilkår om boplikt, og om boplikten skal være en personlig plikt for eier.

Ved overdragelse av denne eiendommen til odelsberettiget ville den lovbestemte boplikten inntruffet ved konsesjonsfri overdragelse, ettersom det er over 25 daa dyrka mark. Dette er uten betydning for om kommunen ved konsesjonsbehandling kan legge boplikt som vilkår. Husforholdene på eiendommen er heller ikke relevant for en vilkårsbestemt boplikt, i motsetning til den lovbestemte boplikten hvor det må være mulig å tilflytte eiendommen for at boplikten inntreffer.

Rådmannen ser det som viktig å legge til rette for å opprettholde bosetting og hindre fraflytting fra de mindre grender i Øyer og Tretten. Rådmannen mener også det er viktig å opprettholde bosetting på de mindre gardsbrukene som dette og at slike bruk ikke blir brukt som fritidsboliger. Dette er for øvrig i tråd med kommunestyrets høringsuttalelse av 29.09.16. til forslag om endring av mellom anna konsesjonsloven. Rådmannen mener derfor det er naturlig å legge vilkår om boplikt for konsesjon. Videre er det slik at om eier selv bebor en eiendom vil dette i større grad bidra til stabilitet i bosetting, deltagelse i lokalsamfunnet, opprettholdelse av kulturlandskapet m.m. enn om boligen på en eiendom leies bort. Boplikten bør derfor være personlig og av en varighet på fem år.

Erververs formål/driftsmessig løsning:

Det er et nasjonalt mål å skape et robust landbruk med stabile arbeidsplasser og god lønnsomhet. Dette innebærer bl.a. at en må tilstrebe en bruksstruktur som gir grunnlag for å redusere kostnadene og tilpasse driften til endringer i rammebetingelsene for norsk landbruk. Eiendomsstørrelsen og den fysiske utformingen av eiendommen er viktige faktorer for å få det til. Ved vurdering av den driftsmessige løsning må en forholde seg til de aktuelle muligheter. En er ikke nødt til å velge den beste løsningen, det holder at løsningen er god.

Dyrkajorda har vært bortleid og skal fortsatt leies bort, om ikke annet for en periode framover. Dette kan være en hensiktsmessig driftsmessig løsning. Ut fra hensynet til robuste enheter og lønnsom drift, vil trolig bortleie av jorda være en minst like god løsning som at dette blir drevet som en selvstendig enhet.

Nærmere om §11 Vilkår for konsesjon:

Under behandlingen av en tidligere konsesjonssak ble det i kommunestyremøtet reist spørsmål om ikke det aktuelle bruket i den saken heller burde vært utdelt som tilleggsareal, i stedet for at det opprettholdes som selvstendig bruk. En rører her ved spørsmålet om kommunens adgang til å legge konsesjonsvilkår om at jord og skog ble fradelt og solgt som tilleggsareal til annen landbrukseiendom i drift.

I konsesjonsloven §11 første ledd står det at «Konsesjon etter loven kan gis på slike vilkår som i hvert enkelt tilfelle finnes påkrevd av hensyn til de formål loven skal fremme». I rundskriv M-2/2009 pkt. 8.4.2, står det mellom anna at «Det må foretas en helhetsvurdering hvor det tas stilling til om det skal settes vilkår, og i tilfelle hvilke vilkår som skal settes. En kan ikke velge virkemiddel som går lenger enn det som er nødvendig for å ivareta de samfunnsinteressene som konsesjonsloven er ment å ivareta».

Det ligger innenfor formålet med konsesjonsloven å legge vekt på om ervervet innebærer god driftsmessig løsning ved fastsettelsen av konsesjonsvilkår. Et vilkår om videresalg ville kunne styrke ressursgrunnlaget til nabobruk i drift og gi rasjonaliseringsgevinster ellers. På motsatt side er det samfunnsinteresser forbundet med at slike mindre bruk blir bebodd og det er ikke sikkert at bofunksjonen på samme måte ville bli oppfylt om landbruksarealene ble fradelt. En kan derfor ikke fastslå at et vilkår om deling på en bedre måte ville ivareta samfunnsinteressene enn om bruket forblir selvstendig landbrukseiendom. Et vilkår om fradeling ville trolig også være til stor ulempe for konsesjonssøker, som i tillegg til å miste landbruksarealene også ville miste seterretten.

Rådmannen mener et evt. vilkår om fradeling og videresalg ville være å gå lengre enn det som er nødvendig for å fremme formålet om å oppnå en god driftsmessig løsning i denne saken. Samtidig mener rådmannen at det viktig å stimulere til en variert bruksstruktur bl.a. for å opprettholde et visst mangfold i landbruket. Rådmannen mener at den driftsmessige løsning er god nok for at konsesjon kan gis.

Erververs kompetanse:

Konsesjonssøker har ingen erfaring eller kompetanse for drift av landbrukseiendom og har i søknaden heller ikke signalisert at han har planer for å få noe kompetanse.

Kompetansekravet etter konsesjonsloven har blitt vektet ned sett i forhold til tidligere lovpraksis. Det er bl.a. ikke krav om at det skal kunne dokumenteres verken formal- eller realkompetanse. Derimot er det fra departementet signalisert at kompetansen må vurderes individuelt men at det skal utvises varsomhet når dette vurderes. Dette må ses i lys av at driveplikten i jordloven §8 kan fylles ved utleie.

Ut fra det opplegget for landbruksdrifta som er skissert antas søkerne å være tilfredsstillende skikket for ervervet.

De øvrige vilkårene i §9 synes å være oppfylt.

Rådmannens forslag til innstilling:

1. I medhold av §§1 9, jf. §2 i konsesjonsloven av 28.11.2003 innvilges konsesjon til Erland Moe på erverv av landbrukseiendommen Midtvold, g/bnr 120/4, 119/14 og feste nr. 217 og 706 i Øyer statsalmenning.
2. Med hjemmel i konsesjonsloven §11 annet ledd settes det vilkår for konsesjon at erverver tilflytter eiendommen og tar denne som sin reelle bolig innen ett år fra overtagelse og bebor den i minimum fem år fra tidspunkt for registrering av bosted

Iht. jordloven §8 er det driveplikt på all jordbruksjord. Erverver må innen ett år ta stilling til om han vil drive jorda selv eller leie den bort. Ved bortleie må avtale stiftes for minimum 10 år. Melding sendes Landbrukskontoret i Lillehammer-regionen.

Dette er et enkeltvedtak som kan påklages. Klagefristen er tre uker etter melding om vedtak mottas jf. forvaltningsloven §28. En klage stiles til Fylkesmannen i Oppland med sendes Landbrukskontoret i Lillehammer-regionen.

Eli Eriksrud
Konstituert rådmann

Geir Halvor Vedum

Behandling/vedtak i Planutvalget den 17.01.2017 sak 6/17

Behandling:

Rådmannens forslag ble enstemmig vedtatt.

Planutvalgets innstilling:

1. I medhold av §§1 9, jf. §2 i konsesjonsloven av 28.11.2003 innvilges konsesjon til Erland Moe på erverv av landbrukseiendommen Midtvold, g/bnr 120/4, 119/14 og feste nr. 217 og 706 i Øyer statsalmenning.
2. Med hjemmel i konsesjonsloven §11 annet ledd settes det vilkår for konsesjon at erverver tilflytter eiendommen og tar denne som sin reelle bolig innen ett år fra overtagelse og bebor den i minimum fem år fra tidspunkt for registrering av bosted

Iht. jordloven §8 er det driveplikt på all jordbruksjord. Erverver må innen ett år ta stilling til om han vil drive jorda selv eller leie den bort. Ved bortleie må avtale stiftes for minimum 10 år. Melding sendes Landbrukskontoret i Lillehammer-regionen.

Dette er et enkeltvedtak som kan påklages. Klagefristen er tre uker etter melding om vedtak mottas jf. forvaltningsloven §28. En klage stiles til Fylkesmannen i Oppland med sendes Landbrukskontoret i Lillehammer-regionen.

KOMMUNEDELPLAN FOR SKILØYPER I ØYER KOMMUNE

Saksbehandler: Sigbjørn Strand
 Arkivsaksnr.: 17/85

Arkiv: K01

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
7/17	Planutvalget	17.01.2017
8/17	Kommunestyret	26.01.2017

Vedlegg:

Ingen

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Ingen

Sammendrag:

I Planutvalgets møte, den 06.12.2016 ble rådmannen bedt om å legge frem sak vedr oppstart av arbeidet med en kommunedelplan for skiløyper i Øyer kommune. Med hjemmel i § 11-1 i Plan og bygningsloven (pbl) kan det utarbeides kommunedelplan for bestemte områder, temaer og virksomhetsområder. En Løypeplan skal avklare forhold knyttet til bruk av motorkjøretøyer i utmark til opparbeiding og preparering av skiløyper.

Hjemmelsgrunnlaget for bestemmelsene i løypeplanen mht bruk av motorkjøretøyer for opparbeiding og preparering av skiløyper vil være Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 3, 2. ledd. Arbeidet med en kommunedelplan for skiløyper i Øyer kommune må følge bestemmelsene i pbl. Kap 11. Iht § 11 – 13 i pbl. skal det utarbeides eget planprogram. Planprogrammet skal bl.a gjøre rede for formålet med arbeidet, planprosess med frister, og opplegg for medvirkning.

En kommunedelplan for skiløyper vil ikke være en del av Kommuneplanens arealdel og vil følgelig ikke være juridisk bindende.

Etter rådmannens vurdering vil en kommunedelplan for skiløyper sikre et godt og bredt tilbud av skiløyper for befolkningen i Øyer og for tilreisende, samt en ryddig og forutsigbar behandling av skiløyper for fremtiden.

Rådmannen foreslår med hjemmel i § 11-1 i Plan og bygningsloven at arbeidet med kommunedelplan for skiløyper i Øyer kommune iverksettes.

Saksutredning:

Fra 1. august 2016 ble behandling av motorferdselsaker i Øyer kommune overført til Landbrukskontoret i Lillehammerregionen. I Planutvalgets møte, den 06.12.2016 hadde Landbrukskontoret en orientering og gjennomgang av lovverket vedr motorferdsel i utmark og om behandling av motorferdselsaker, herunder bruk av motorkjøretøyer for preparering og oppkjøring av skiløyper. Landbrukskontoret (rådmannen) ønsket tilbakemelding på hvordan Øyer kommune ønsket å behandle bruk av motorkjøretøyer for preparering og oppkjøring av løyper og orienterte om at man i Gausdal kommune hadde utarbeidet egen kommunedelplan for løyper (skiløyper og hundekjøringsløyper) og at man hadde gode

erfaringer med dette. Planutvalget ønsket at rådmannen fremmet egen sak på dette til planutvalgets møte i januar 2017.

Uavhengig av hvordan bruk av motorkjøretøyer for preparering av skiløyper har vært behandlet tidligere, har man de siste årene sett at det har skjedd en utvikling når det gjelder skiløypenettet i Øyer. Dette gjelder både nye løyper og justering av eksisterende traseer. Et godt utbygd løypenett og godt preparerte skiløyper er viktig for både befolkningen i Øyer, for tilreisende og for reiselivsnæringen. Krav til standard på skiløypene har også endret seg, selv om man i Øyer alltid har hatt gode løyper. Fritidsboligundersøkelsen fra 2009/1010 i Gausdal, Lillehammer, Øyer og Ringsaker (Sjusjøen) viste også at folks preferanser har endret seg og at gode skiløyper er viktig i forhold til hvor folk ønsker å kjøpe seg fritidsbolig. Iht Forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 3, bokstav e) kan motorkjøretøyer nyttes til opparbeiding og preparering av skiløyper og skibakker for allmennheten og for konkurranser, når det foretas av kommuner, hjelpekorps, idrettslag, turlag eller turistbedrifter.

Etter § 3, 2. ledd kan kommunestyret gi bestemmelser om kjøring som nevnt i bokstavene b-g, herunder om områder, traseer, sesonglengde tidspunkt for kjøring, utstyr m.v.

Det kan også utarbeides en kommunedelplan for skiløyper. Dette med hjemmel i § 11-1 i Plan og bygningsloven (pbl), hvor det står det kan utarbeides kommunedelplan for bestemte områder, temaer og virksomhetsområder. Løypeplanen skal avklare forhold knyttet til bruk av motorkjøretøyer i utmark til opparbeiding og preparering av skiløyper.

Hjemmelsgrunnlaget for bestemmelsene i løypeplanen mht bruk av motorkjøretøyer for opparbeiding og preparering av skiløyper vil være Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 3, 2. ledd. Arbeidet med en kommunedelplan for løyper i Øyer kommune må følge bestemmelsene i pbl. Kap 11. Iht § 11 – 13 i pbl. skal det utarbeides eget planprogram. Planprogrammet skal bl.a gjøre rede for formålet med arbeidet, planprosess med frister, og opplegg for medvirkning.

En kommunedelplan for skiløyper vil ikke være en del av Kommuneplanens arealdel og vil følgelig ikke være juridisk bindende. I Øyer kommune er arbeidet med Kommuneplanens arealdel i slutfasen, ute på 2. gangs høring. I Kommuneplanens arealdel - Tematisk kartutsnitt nr 7, som omhandler hensynssone Friluftsliv, ligger det inne oversikt over stier og skiløyper. De tematiske kartene som følger Kommuneplanens arealdel er juridisk bindende. I Tematisk kartutsnitt nr. 7 så gjelder dette hensynssone friluftsliv og ikke stier og skiløyper. Stier og skiløyper ligger inne i kartet som informasjon / «kartsymboler».

Bruk av motorkjøretøyer i utmark krever videre grunneiers tillatelse, jf motorferdsellovens § 10.

Vurdering:

Man har de siste årene sett at det har skjedd en utvikling i skiløypenettet i Øyer. Dette gjelder nye løyper og justering av eksisterende traseer. Flere traseer har blitt lagt om slik at de ikke ligger så utsatt til for vær og vind, og det har blitt arbeidet med noen løyper slik at man skal kunne tilby preparerte løyper tidlig i sesongen. Dette er etter rådmannens vurdering positivt. Det har også kommet til nye løyper i åpnere fjellterreng. Kravene til skiløyper har også endret seg med tiden. Det er i dag knyttet stor interesse til skiløyper, dette gjelder også kommersielle interesser. Det er derfor etter rådmannens vurdering viktig at behandling og godkjenning av skiløyper skjer på en ryddig og forutsigbar måte. Dette er viktig for de som arbeider med skiløyper, for rettighetshavere, for andre som har interesser i

forhold til skiløyper og for kommunen. Dette vil videre sikre at skiløyper blir vurdert i forhold til natur og naturmiljø, jf naturmangfoldloven § 7.

For å sikre et godt og bredt tilbud av skiløyper for befolkningen i Øyer og for tilreisende så mener rådmannen at det bør utarbeides en kommunedelplan for skiløyper i Øyer. Dette vil etter rådmannens vurdering sikre en ryddig og forutsigbar behandling av skiløyper for fremtiden.

Hvis Øyer kommune ønsker å starte opp et arbeid med egen kommunedelplan for skiløyper så mener rådmannen at stiene og skiløypene som er vist i Tematisk kartutsnitt nr. 7, i Kommuneplanens arealdel, kan tas ut av kartet. Dette fordi disse ikke er juridisk bindende og man slipper misforståelser omkring dette.

Rådmannens forslag til innstilling:

Med hjemmel i § 11-1 i Plan og bygningsloven iverksettes arbeidet med kommunedelplan for skiløyper i Øyer kommune. Med hjemmel i § 11- 13 i pbl utarbeidet forslag til planprogram. Det varsles om oppstart av planarbeid i forbindelse med utlegging av planprogrammet til offentlig ettersyn, jf § 11-12 i pbl.

Stier og skiløyper vist i Tematisk kartutsnitt nr. 7 i Kommuneplanens arealdel tas ut av kartet.

Eli Eriksrud
Konstituert rådmann

Sigbjørn Strand

Behandling/vedtak i Planutvalget den 17.01.2017 sak 7/17

Behandling:

Rådmannens forslag ble enstemmig vedtatt.

Planutvalgets innstilling:

Med hjemmel i § 11-1 i Plan og bygningsloven iverksettes arbeidet med kommunedelplan for skiløyper i Øyer kommune. Med hjemmel i § 11- 13 i pbl utarbeidet forslag til planprogram. Det varsles om oppstart av planarbeid i forbindelse med utlegging av planprogrammet til offentlig ettersyn, jf § 11-12 i pbl.

Stier og skiløyper vist i Tematisk kartutsnitt nr. 7 i Kommuneplanens arealdel tas ut av kartet.

FORLENGELSE AV LÅNEGARANTI - STAVSPLASSEN SA

Saksbehandler: Anne Hjelmsstadstuen Jorde Arkiv:
 Arkivsaksnr.: 17/65

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
10/17	Formannskapet	17.01.2017
9/17	Kommunestyret	26.01.2017

Vedlegg:

Søknad om forlengelse av lånegaranti fra Stavsplassen SA, med forslag til nedbetalingsplan

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

1. Vedtekter Stavsplassen SA
2. KS-sak 6/13 Søknad om kommunal lånegaranti Stav SA
3. KS-sak 54/97 Søknad om lånegaranti fra AL Stavsmarten BA

Sammendrag:

Stavsplassen SA gis tilsagn om forlenget lånegaranti for lån på inntil kr 950 000 i forbindelse med reforhandling av eksisterende lån. Garantiforpliktelsen gis ved simpel kausjon, og bortfaller i takt med nedbetaling av lånet.

Garantien gis under forutsetning av godkjenning hos Fylkesmannen i Oppland.

Saksutredning:

Øyer kommune har stilt lånegaranti på opprinnelig kr 2,1 mill ved simpel kausjon for tre lån til Stavsplassen SA. Lånene er tidligere reforhandlet og innvilget avdragsutsettelse, og har forskjellig utløpstid, mellom 2019 og 2023. Per 31.12.2015 var restgarantien totalt på kr 1,1 mill. Stavsplassen SA ønsker å refinansiere de tre lånene til ett lån på kr 950 000, med løpetid på 15 år. Långiver forutsetter at Øyer kommune stiller lånegaranti for beløpet.

Stavsplassen SA er et samvirkeforetak med vekslende kapital og medlemstall. Selskapets formål er å utvikle eiendommen Stav til idretts- og næringsområde, primært for hest. De har vedtektsfestet at overskudd fra driften ikke kan tas ut, men benyttes til Stavs beste.

Selskapets økonomi er anstrengt. Omsetningen har vært stabil de siste fire år, mens resultatregnskapet har vist forverring de siste to årene, noe som blant annet skyldes nedgang i tilskudd via prosjekter og samarbeidsavtaler. Det er gjennomført et strategiarbeid for selskapet med overordnet mål å sikre god driftsøkonomi på kort og lang sikt.

Ridehallen på Stavsplassen er bygget av Øyer kommune, og driftes av Stavsplassen SA gjennom gjensidige avtaler. Etter oppføring av ridehallen har Øyer kommune en utestående fordring på Stavsplassen SA på kr 901 058.

Forslag til nedbetalingsplan på refinansiert lån forelegges kommunestyret til godkjenning. Det forutsettes at garantiansvaret trappes ned suksessivt med nedbetalingsplanen.

Garantiforpliktelsen gis i form av simpel kausjon, noe som innebærer at kausjonisten bare innestår for debtors manglende betalingsevne, og at kreditor ikke kan kreve kausjonisten før det gjennom rettslig pågang er konstatert at debitor ikke har midler.

I hht til Kommuneloven § 51 med forskrifter kan kommunen innvilge lånegaranti på beløp inntil kr 500 000. Beløp over dette krever departementets godkjenning, det må derfor tas forbehold om videre godkjenning hos Fylkesmannen i Oppland.

Omsøkt lånegaranti overstiger ikke opprinnelig beløp, men nedbetalingstida forlenges.

Vurdering:

Stavsplassen SA har en anstrengt økonomi, og utviklingen i tilskudd og samarbeidsavtaler er negativ. Videre har Øyer kommune en utestående fordring på selskapet på kr 901 058 som følge av oppføringen av ridehallen Hippodromen. Ut fra dette er det ønskelig for selskapet å reforhandle eksisterende lån for å redusere årlig rente- og avdragsbelastning.

Kommunen har opprinnelig gitt to lånegarantier, som er benyttet til tre låneopptak. Lånene er tidligere refinansiert og det er innvilget avdragsutsettelse. Ytterligere forlenget nedbetalingstid vurderes som nødvendig for at selskapet skal kunne ivareta sine økonomiske forpliktelser. Forlengelse av lånegaranti ligger til grunn for rådmannens innstilling i påfølgende sak om tilbakebetaling av investeringsandel fra Stavsplassen SA til Øyer kommune.

Kommunal lånegaranti er en del av kommunens totale økonomiske forpliktelser, og begrenser kommunens egne låneopptak.

Ut fra en helhetsvurdering tilrår rådmannen at det gis forlenget lånegaranti for Stavsplassen SA for refinansiering av eksisterende lån over 15 år.

Rådmannens forslag til innstilling:

Øyer kommune gir Stavsplassen SA tilsagn om garanti for lån på inntil kr 950 000 i forbindelse med refinansiering av eksisterende lån. Nedbetalingstid er 15 år, og garantien bortfaller i takt med at lånet nedbetales.

Garantiforpliktelsen gis ved simpel kausjon.

Eli Eriksrud
Konstituert rådmann

Anne Hjelmstadstuen Jorde

Behandling/vedtak i Formannskapet den 17.01.2017 sak 10/17

Behandling:

Rådmannens forslag ble enstemmig vedtatt.

Formannskapetets innstilling:

Øyer kommune gir Stavsplassen SA tilsagn om garanti for lån på inntil kr 950 000 i forbindelse med refinansiering av eksisterende lån. Nedbetalingstid er 15 år, og garantien bortfaller i takt med at lånet nedbetales.

Garantiforpliktelsen gis ved simpel kausjon.

OPPGJØR FOR INVESTERINGSANDEL - STAVSPLASSEN SA

Saksbehandler: Anne Hjelmsstadstuen Jorde Arkiv:
 Arkivsaksnr.: 17/69

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
11/17	Formannskapet	17.01.2017
10/17	Kommunestyret	26.01.2017

Vedlegg:

Rapport fra Startegigruppa Stav, datert 10.8.2015

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

KS-sak 87/15 Hippodromen Stav

KS-sak 82/11 Bygging av ridehall på Stav i kommunal regi

Sammendrag:

Rådmannen tilrår at investeringsandel for ridehallen Hippodromen tilbakebetales til Øyer kommune over 15 år med rente tilsvarende kommunens innskuddsrente.

Saksutredning:

Øyer kommune har en utestående fordring på Stavsplassen SA på kr 901 058 etter oppføring av Hippodromen Stav. I vedtatt finansieringsplan for Hippodromen var selskapets andel av investeringen på kr 620 000, samt at Stavsplassen SA påtok seg ansvar for evt. overskridelser i byggeprosjektet. Byggeregnskapet viste en overskridelse på kr 281 058.

I sak 87/15 Hippodromen Stav, av 21.10.2015, vedtok kommunestyret å gi Stavsplassen SA frist til innen utgangen av 2016 til å legge fram forslag til oppgjør for sin investeringsandel. Dette med begrunnelse i selskapets anstrengte økonomiske situasjon og det pågående strategiarbeidet som er gjennomført. Rapport fra strategigruppa er vedlagt.

Tabellen under viser omsetning og regnskapsresultat for Stavsplassen SA 2013-2016.

	2013	2014	2015	2016*	2017
Total omsetning	4 025 000	4 137 000	4 550 000	4 200 000	
Samarbeidsavtaler	107 500	152 000	270 000	250 000	207 000
Tilskudd til prosjekter	214 000	851 000	244 000	15 000	
GE + Øyer kommune	500 000	300 000	175 000	175 000	30 000
Resultat	-240 852	166 362	83 211	10 000	

*Tallene for 2016 baserer seg på foreløpige resultater.

Det er gjennomført to møter mellom Øyer kommune og Stavsplassen SA for å drøfte tilbakebetaling. Rådmannen har presentert følgende alternativ:

1. Umiddelbar tilbakebetaling fra Stavsplassen SA til Øyer kommune.
2. Rentefri tilbakebetaling til Øyer kommune over 15 år.
3. Tilbakebetaling til Øyer kommune over 15 år med rente tilsvarende kommunens innskuddsrente.

Vurdering:

Ved krav om umiddelbar tilbakebetaling til kommunen vil Stavsplassen SA måtte ta opp ytterligere banklån. Øyer kommune har stilt garanti for selskapets eksterne lån per i dag. Alternativet vurderes ikke realistisk ut fra den økonomiske situasjonen i selskapet.

Tilbakebetaling til Øyer kommune over 15 år uten rentebelastning innebærer årlige utgifter på kr 60 071, og anses som realistisk under forutsetning av positivt vedtak i egen sak om forlenget lånegaranti.

Rådmannen skisserer et tilbakebetalingsalternativ der kommunens egen innskuddsrente legges til grunn, med mulighet for å justere renta per 5. år. Øyer kommune har innskuddsrente på NIBOR + 0,25 prosentpoeng, og med utgangspunkt i NIBOR per 31.12.2016 + 0,25 prosentpoeng gir dette rente på 1,45 %. Dette utgjør rente- og avdragsutgifter på kr 73 136 i 2017, og avtagende beløp utover i tilbakebetalingsperioden (som et serielån). Alternativet anses som utfordrende, men realistisk under forutsetning av positivt vedtak i egen sak om forlenget lånegaranti til Stavsplassen SA.

Rådmannens vurdering er at det må legges en realistisk plan for oppgjør av investeringsandelen til Stavsplassen SA, med tilbakebetaling over flere år. Kommunen har brukt kr 901 058 av ubundet investeringsfond for å dekke fordringen midlertidig. Rådmannens innstilling er tilbakebetaling over 15 år med rente tilsvarende kommunens innskuddsrente.

Rådmannens forslag til innstilling:

Kommunestyret godkjenner tilbakebetaling av investeringsandel for ridehallen Hippodromen på kr 901 058 fra Stavsplassen SA etter følgende vilkår:

1. Tilbakebetaling over 15 år, årlig kr 60 071, første gang 30.6.2017.
2. Rente tilsvarende Øyer kommunes innskuddsrente (NIBOR + 0,25), som justeres hvert 5. år, første gang 1.1.2022.
3. Med utgangspunkt i NIBOR per 31.12.2016 er rente for årene 2017-2021 1,45 %.
4. Den årlige innbetalingen tilbakeføres ubundet investeringsfond.

Eli Eriksrud
Konstituert rådmann

Anne Hjelmstadstuen Jorde

Behandling/vedtak i Formannskapet den 17.01.2017 sak 11/17

Behandling:

Rådmannens forslag ble enstemmig vedtatt.

Formannskapetets innstilling:

Kommunestyret godkjenner tilbakebetaling av investeringsandel for ridehallen Hippodromen på kr 901 058 fra Stavsplassen SA etter følgende vilkår:

1. Tilbakebetaling over 15 år, årlig kr 60 071, første gang 30.6.2017.
2. Rente tilsvarende Øyer kommunes innskuddsrente (NIBOR + 0,25), som justeres hvert 5. år, første gang 1.1.2022.
3. Med utgangspunkt i NIBOR per 31.12.2016 er rente for årene 2017-2021 1,45 %.
4. Den årlige innbetalingen tilbakeføres ubundet investeringsfond.

INNLANDET POLITIDISTRIKT - UTTALELSE TIL FORSLAG OM INNDELING I GEOGRAFISKE DRIFTSENHETER

Saksbehandler: Eli Eriksrud
Arkivsaksnr.: 17/87

Arkiv:

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
12/17	Formannskapet	17.01.2017
11/17	Kommunestyret	26.01.2017

Vedlegg:

Innlandet politidistrikt datert 22.12.16 – Forslag til inndeling i geografiske driftsenheter i Innlandet politidistrikt.

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

K-sak 100/16 i møte 24.11.16 – Høring av Politimesterens foreløpige forslag til lokal struktur i Innlandet politidistrikt.

Sammendrag:

Den geografiske strukturen i Innlandet politidistrikt inndeles i tjenestesteder, tjenesteenheter og geografiske driftsenheter (GDE). De to førstnevnte uttalte kommunestyret seg til i K-sak 100/16. Kommunene skal kunne uttale seg om geografiske endringer av driftsenhetens ansvarsområder med seks ukers frist. Rådmannen råder kommunestyret til å slutte seg til politiets arbeidsgruppe sitt forslag 2 til inndeling av geografiske enheter og plassering av administrasjonssteder i Innlandet politidistrikt. Forslaget innebærer tre geografiske driftsenheter, hvorav Øyer blir del av «Driftsenhet Hedemarken/Gudbrandsdal». Arbeidsgruppa forslår at administrasjonsstedet bør legges til Lillehammer.

Saksutredning:

Den geografiske strukturen i Innlandet politidistrikt inndeles i tjenestesteder, tjenesteenheter og geografiske driftsenheter (GDE). Når det gjelder de to førstnevnte viser rådmannen til høringsuttalelse vedtatt i kommunestyret i K-sak 100/16. De geografiske driftsenhetene har det overordnede ansvaret for å lede og koordinere ressursene ved de underlagte tjenesteenhetene og –stedene, samt et særlig ansvar for å ivareta administrative oppgaver for disse. Lederne av de geografiske driftsenhetene har budsjett-, resultat- og personalansvar og sitter i politimesterens ledergruppe.

Kommunene skal kunne uttale seg om geografiske endringer av driftsenhetens ansvarsområder med seks ukers frist. Kommunene skal også kunne uttale seg om eventuelle endringer i lokaliseringen av driftsenhetene, dersom lokaliseringen innebærer en vesentlig omlokalisering av arbeidsplasser. Det presiseres at dette ikke er en formell høringsrunde. Inndelingen i geografiske driftsenheter gjennomføres ved lokale forhandlinger i politidistriktet. Det presiseres videre at lokaliseringen av administrasjonsstedet til de

geografiske driftsenhetene kun dreier seg om hvor enhetens leder og eventuelle støttefunksjoner skal sitte.

Vurdering:

Rådmannen viser til arbeidsgruppas forslag der fire ulike forslag er drøftet. Av disse fire forslagene mener rådmannen at det er forslag 2 som på best mulig måte imøtekommer departementets krav og samtidig ivaretar det lokale politiets og kommunens interesser. I denne modellen vil Øyer kommune bli en del av den største enheten i Innlandet politidistrikt, og det kan være en bekymring. Enheten vil ha flest innbyggere, flest straffesaker, flest operative oppdrag, flest sivile saker – men samtidig også flest ressurser.

At politiresurser på Hedmarken og Gudbrandsdalen skal ha en felles ledelse, felles strategi og rapportering er nytt. Den geografiske modellen åpner for enkel kommunikasjon via E6 og Dovrebanen. Det er en fare for at ressurser fra Lillehammer og omegn trekkes mot Hamar, noe som vil være negativt for beredskapen i Lillehammer-regionen og i Gudbrandsdalen. I styrende dokumenter er det imidlertid lagt vekt på at hele distriktet skal tas i bruk. Å legge det ene av de tre administrasjonsstedene på Lillehammer, vil styrke politiet i området og dermed også den geografiske enheten.

En av oppgavene til den geografiske driftsenheten er å bygge fagmiljøer og spisskompetanse. Øyer kommune er opptatt av at det legges til rette for å beholde og rekruttere til attraktive arbeidsplasser i regionen, også når den geografiske driftsenheten skal møte framtidens utfordringer og arbeidsoppgaver.

Konklusjon:

Rådmannen anbefaler kommunestyret å slutte seg til politiets arbeidsgruppe sitt forslag 2 til inndeling av geografiske enheter og plassering av administrasjonssteder i Innlandet politidistrikt.

Rådmannens forslag til innstilling:

Kommunestyret slutter seg til politiets arbeidsgruppe sitt forslag 2 til inndeling av geografiske enheter og plassering av administrasjonssteder i Innlandet politidistrikt.

Eli Eriksrud
Konstituert rådmann

Behandling/vedtak i Formannskapet den 17.01.2017 sak 12/17

Behandling:

Mari Botterud (H) fremmet følgende presisering i forslag til innstilling:

«Kommunestyret slutter seg til politiets arbeidsgruppe sitt forslag 2 til inndeling av geografiske enheter, under forutsetning om at Lillehammer blir administrasjonssted for Innlandet politidistrikt».

Rådmannens forslag med Mari Botteruds presisering ble enstemmig vedtatt.

Formannskapetets innstilling:

Kommunestyret slutter seg til politiets arbeidsgruppe sitt forslag 2 til inndeling av geografiske enheter, under forutsetning om at Lillehammer blir administrasjonssted for Innlandet politidistrikt.

REFERATER - KOMMUNESTYRET 26.01.2017

Saksbehandler: Laila Odden
Arkivsaksnr.: 17/21

Arkiv: 033

Saksnr.: Utvalg
12/17 Kommunestyret

Møtedato
26.01.2017

Vedlegg:

1. *Årsplan 2017* – Kontrollutvalget Øyer kommune

Rådmannens forslag til vedtak:

Referatene tas til etterretning

Eli Eriksrud
Konstituert rådmann

Laila Odden